KÁRPÁTIKON

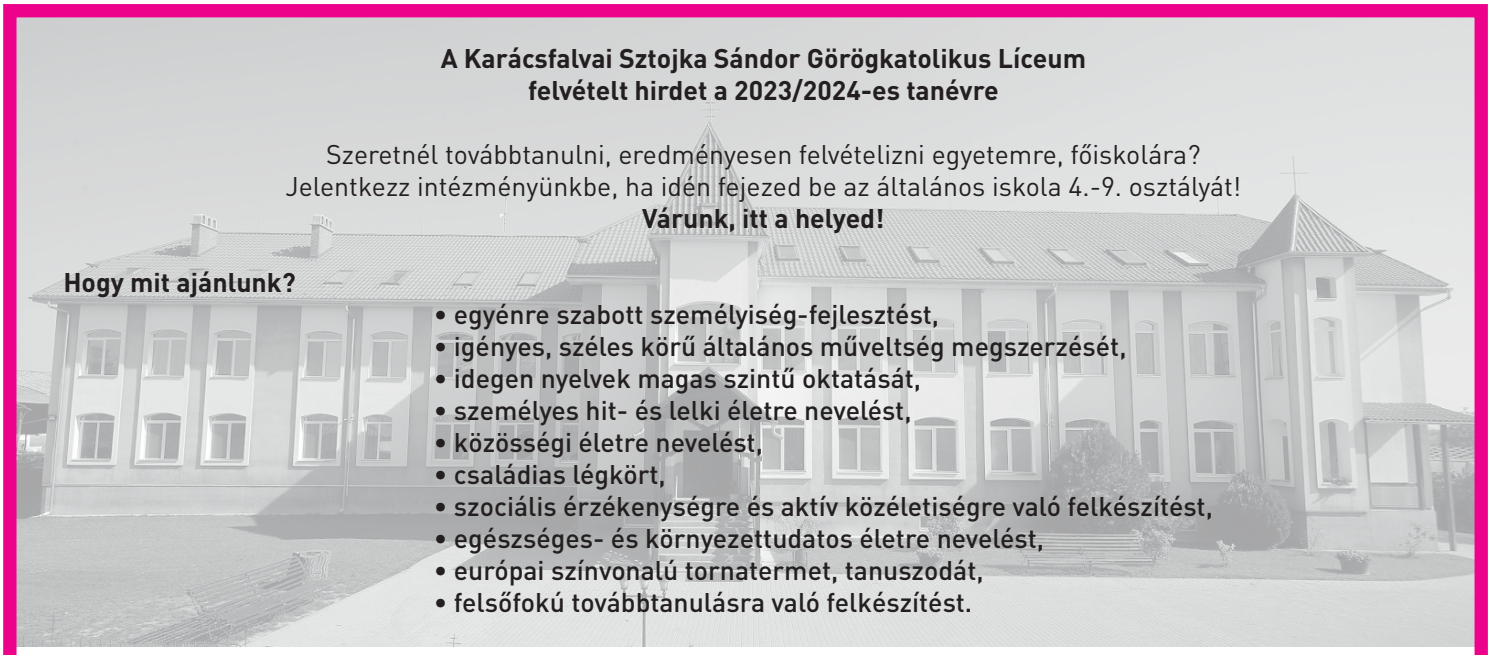
A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2023/1

A Szent Panteleimon Karitász egy éve

Orosz Péter vértanú

Dr. SZOLÁNSZKY Ágoston A Keresztút

A Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum
felvételt hirdet a 2023/2024-es tanévre

Szeretnél továbbtanulni, eredményesen felvételizni egyetemre, főiskolára?
Jelentkezz intézményünkbe, ha idén fejezed be az általános iskola 4.-9. osztályát!
Várunk, itt a helyed!

Hogy mit ajánlunk?

- **egyénre szabott személyiség-fejlesztést,**
- **igényes, széles körű általános műveltség megszerzését,**
- **idegen nyelvek magas szintű oktatását,**
- **személyes hit- és lelki életre nevelést,**
- **közösségi életre nevelést,**
- **családias légkört,**
- **szociális érzékenységre és aktív közéletiségre való felkészítést,**
- **egészséges- és környezettudatos életre nevelést,**
- **európai színvonalú tornatermet, tanuszodát,**
- **felsőfokú továbbtanulásra való felkészítést.**

Diákjainknak ingyenes különórákat biztosítunk, tartalmas programokon vehetnek részt: külföldi-belföldi kirándulásokon, lelkigyakorlatokon, hagyományőrző és néptáncesteken, tantárgyi vetélkedőkön, filmklubokon, lelki beszélgetéseken. Magaviselet függvényében ingyenes kollégiumi lakhatást és étkezést kapnak.

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt!

Felvételi vizsgákat a következő tantárgyakból kell tenni: magyar nyelv és irodalom vagy ukrán nyelv és irodalom, matematika, hittan.

Felvételi időpontja: 2023. április 29., 8:00 óra
Jelentkezési határidő: 2023. április 27.
Felvételi előkészítő foglalkozás időpontja: 2023. április 17.. (8.00 órai kezdettel).
Líceumi nyílt nap: 2023. március 11., 8:00 óra.

Elérhetőségeink:

Karácsfalva, Béke u. 54., UA-90320, Tel./fax.: (+3803143) 36-8-17, mob.: +380993188523
e-mail: karacsfalvaisztojkaliceum@gmail.com, facebook/karácsfalvai líceum
honlap: www.sztojkaliceum.com

SZENT SIMEON ÉS ANNA PROGRAM

A SZENT PANTELEIMON KARITÁSZ
KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUS JÓTÉKONYSÁGI SZERVEZET
TÁMOGATÓKAT KERES RÁSZORULÓ IDŐS EGYEDÜLÁLLÓ SZEMÉLYEK SZÁMÁRA

Támogatónak bárki jelentkezhet, aki vállalja, hogy évi 66 000 ft. összegű támogatással segít egy rászoruló kárpátaljai idős egyedülállót.
A Szent Panteleimon Karitász egy adatbázist állított fel a rászoruló személyek legfontosabb adatairól. Az adatbázisban szereplő adatok alapján a támogató dönti el, kinek szeretne segíteni.
A támogatónak lehetősége van készpénzben vagy banki átutalás formájában eljuttatni a támogatást egy összegben vagy akár két részletben. A Karitász ezt az összeget eljuttatja a kiválasztott személyhez, aki egy átvételi elismervény aláírásával és évi két levél megírásával tanúsítja, hogy átvette a támogatást.

Támogatónak jelentkezni a következő e-mail címen lehet: **szentsimeonesanna2022@gmail.com**

A Szent Panteleimon Karitász egy éve

A Szent Panteleimon Karitász vezetését nem sokkal a háború kitörése előtt, 2021 novemberében vette át Szkoropádszky Péter és Fülöp János atya. A szervezet vezetőivel beszélgettünk a 2022-es évben történtekről, illetve betekintést engedtek a szervezet jövőbeni terveibe is.

- Milyen tervekkel vágtak neki a szervezőmunkának?

János atya: Olyan lehetőségeket kerestünk, amelyekkel a kárpátaljai nehéz sorsú testvéreinknek segíthetünk. Az egyik ilyen kezdeményezésünk a Szent Simeon és Anna program, melynek célja az egyedülálló idősek támogatása.

Péter atya: Az ötlet a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet egyik hasonló projektje alapján merült fel bennünk. Összeállítottunk egy adatbázist, melyben a jótékonykodók maguk választhatják ki a támogatni kívánt rászorulót. Ezzel szerettük volna személyesebbé tenni a kommunikációt, hiszen ennek hiánya sok esetben tönkreteszi az emberek közötti kapcsolatot. Sikerült is több, mint 60 idős, rászoruló testvérünk részére támogatót találnunk, de rajtuk kívül 168 fő részesült egyszeri támogatásban egy partnerünknek köszönhetően.

– A program azóta is tart.

János atya: A jelenlegi háborús helyzetben talán még aktuálisabb lett az itthon maradt idősek megsegítése, hiszen rengeteg fiatal, sok család kényszerült külföldre. Mind tudjuk, az idős fát sokkal nehezebb átültetni, így vidékünkön is többen maradtak egyedül. A mi feladatunk a megsegítésük, az egyház senkit sem hagy magára. Sokaknak a hit a biztos pont az életében, így nem tehetjük meg, hogy bárkinek is elengedjük a kezét. Éppen ezért továbbra is várjuk azon segítőkész támogatók jelentkezését, akik évente két alkalommal 33-33 ezer forint összeget felajánlanak az általuk kiválasztott rászoruló részére, melyért „cserébe" szívmelengető köszönőlevelet vagy videoüzenetet kap.

– Nem feledkeztek meg a más korcsoportba tartozó nélkülözőkről sem.

Péter atya: Bár jótékonysági szervezetként működünk, kezdetben kifejezetten korlátozottak voltak a lehetőségeink. Szinte mindig önállóan keressük azokat a forrásokat, lehetőségeket, melyek programjaink finanszírozásához szükségesek. Sokan nehezen ismerik be, hogy segítségre van szükségük, így az is a mi feladatunk, hogy közelebb hozzuk őket a segítőikhez, a karitászhoz, egymáshoz. Ránk hárul tehát a támogatók és a támogatottak felkeresése is.

János atya: Fontosnak tartottuk, hogy éreztessük, hozzánk bárki fordulhat segítségért. Még a háború kitörése előtt három helyszínen – Sislócon, Batáron és Salánkon – olyan szociális konyhát hoztunk létre, ahol a szűkölködők meleg ebédben részesülhettek. A háború kitörése után egyre nagyobb igény mutatkozott a szeretetkonyhára, a lehetőségeink is bővültek, így további két helyszínen, Csepében és Barkaszón is sikerült beindítanunk a projektet. A közeljövőben szeretnénk bővíteni konyháink számát, így Tiszacsomán és Tiszaújhelyen is ingyen ebéddel segítenénk. A program különlegessége az is, hogy az ételeket kiszállítjuk, hiszen az egyházközségeinkben fogyatékkal élők, mozgáskorlátozottak is vannak, rájuk is gondolunk. Mindehhez nagy segítségünkre volt a Nemzeti Újrakezdés Program keretein belül elnyert pályázat.

Péter atya: Figyelembe kell vennünk azt is, hogy a jelenleg ellátott körülbelül 200 fő egyházközségeink szegényeinek mindössze egyharmada, így mindenképp további bővítések szükségesek. Emellett célunk, hogy nemcsak a konyhák számát, hanem a meglévők kapacitását is növeljük.

– Ehhez fontos, hogy legyenek önkénteseik. Vannak, akik segítik a szervezet munkáját?

Péter atya: A háború mindent összezavart, a szervezetünket is elérte a tömeges külföldre költözés. A későbbiekben mindenképp szeretnénk újraszervezni a helyi karitász-csoportjainkat, a Kárpátalján maradt csapattagokra azonban továbbra is számítunk.

János atya: Hiszen ahhoz, hogy segíteni tudjunk, szükségünk van olyan jólelkű emberekre, akiknek nem közömbös falubelijük, ismerősük sorsa.

– A háború hatást gyakorolt a megkezdett munkájukra, az elsők között segítették a határátkelőkön veszteglő menekülőket.

Péter atya: Gyorsan kellett reagálnunk a kialakult helyzetre, a leginkább kritikus pontokon – Kisszelmencen, Tiszaújlakon és Ungváron – az elsők között segítettük a menekülőket. Hosszú ideig folyamatosan jelen voltunk, nem fogytunk ki a jószándékú önkéntesekből, meleg teát, szendvicset és takarókat kínáltunk a zömében nőkből és gyermekekből álló bajbajutottaknak. Később a szlovákiai magyar görögkatolikusoktól is érkezett segítség, így együttes erővel igyekeztünk enyhíteni a menekülők nehézségein. Emellett számos helyi egyházközség is kivette a részét a munkából.

János atya: Szerencsésnek érezzük magunkat, hiszen a görögkatolikus hívek és a helyi önkéntesek is nagyon készségesek voltak, átérezték az otthonukat elhagyni kényszerülők fájdalmát, szívvel-lélekkel segítették a munkát.

– Hogyan alakult az adakozási kedv?

Péter atya: Eleinte több országból megkerestek bennünket, és felajánlották a segítségüket. Kezdetben a bizonytalanság miatt sokan nem mertek átjönni a határon, így magunknak kellett megoldanunk a támogatások szállítását. Egyetlen járművünk volt, a Szombathelyi Egyházmegyei Karitásznak köszönhetően azonban bővült az mikrobuszparkunk, így operatívabbak lettünk. Szükség is volt rá. Kezdetben azokat a családokat segítettük, amelyek menekülteket fogadtak be. Több száz ilyen családról tudtunk. Később a helyi rászorulókat is tudtuk segíteni. Több, mint 7000 csomagot állítottunk össze. De folyamatosan támogattuk az intézményeinkben elhelyezett menekülteket is. Sőt közvetlen a frontvonal közelébe is sikerült eljuttatni adományokat. Nyár óta viszont

megcsappant, szinte eltűnt az adakozási kedv. Stabil támogatónk a több kontinensen jelen lévő japán Terra Renaissance segélyszervezet, valamint folyamatosan támogatnak bennünket a magyarországi görögkatolikusok, illetve állandó támogatónk a nagyváradi Páli Szent Vince Társaság.

János atya: Európában is sokan nehéz helyzetbe kerültek az infláció miatt, így valamelyest érthető, hogy kevesebb adomány érkezik hozzánk. Az áremelkedés miatt hasonló kihívásokkal küzdünk, ám a háború, az áramkimaradások és a kilátástalanság nehezítette a helyzetünket.

– Milyen hatással voltak az áramkimaradások a működésükre?

Péter atya: A háború elején kértük külföldi partnereinket, hogy biztosítsanak generátorokat számunkra. Ezeket eljuttattuk közösségi házainkba, intézményeinkbe, hittantermeinkbe, ám amióta használatba is helyzetük az áramfejlesztőket, szembesültünk azok magas fenntartási költségeivel.

János atya: Áramkimaradás esetén szociális konyháink működése is elképzelhetetlen generátorok nélkül. Nem csak a világítás, a vízellátás is áramot igényel. A fűtés sem megoldott, hiszen a keringető szivattyú is elektromos. Bár az áramkimaradások jelenleg szünetelnek, mindenre fel kell készülnünk. Célunk, hogy az összes ingyenkonyhánkat megfelelő teljesítményű áramfejlesztővel szereljük fel.

– A tél milyen egyéb kihívásokat tartogatott.

Péter atya: A tél beköszöntével sokan találták magukat nehéz helyzetben. Az említett japán segélyszervezetnek köszönhetően sikerült tüzelőanyagot biztosítani az erre leginkább rászorulóknak. Sajnos nem mindenkit tudtunk ellátni, ami nagy szívfájdalmunk.

János atya: Egyszeri támogatás keretében 160 családnak tudtunk körülbelül másfél hónapra elegendő fabrikettet biztosítani. Fontosnak tartjuk a lelki támogatást is, ezért Ábrány Krisztián atya mentálhigiénés foglalkozások keretében fogadja azokat a személyeket, akik igénylik az ő segítségét.

– Hogyan tervezik a Szent Panteleimon Karitász jövőjét?

Péter atya: Szeretnénk létrehozni egy szociális központot Beregszászban, ehhez sikerült megvásárolnia az esperesi kerületnek a volt tüdőgondozó épületét. Ennek megtervezése, felújítása és kivitelezése állll előttünk. Hogy mindez sikerüljön, hogy Isten áldása legyen a munkánkon ahhoz szükséges, hogy ha mással nem is tudja, de a jótevőinkért mondott imádsággal segítsék minél többen a munkánkat, hogy az, az evangélium szellemében váljon áldássá sokak számára. Minél többen érezzék, hogy az Isten gondoskodik a legnehezebb helyzetekben is.

VIRÁG Szabolcs: A diakónus feladatai az egyházban

Mielőtt elkezdnénk azzal foglalkozni, hogy mi is a feladata egy diakónusnak az egyházban, fontos visszatérnünk a kezdetekhez. Ahhoz, hogy megértsük, mit takar a diakónus, mint fogalom, először is a szó eredetét kell értelmeznünk. A görög **diákonosz** szó jelentése: szolga, szolgálattevő, felszolgáló, esetleg hírvivő. Ebben az esetben fontos kihangsúlyozni, hogy a szolga nem egyenlő a rabszolgával, hiszen ennek a szolgálatnak önkéntesnek és szívből jövőnek kell lennie, nem pedig kényszerítettnek. Másodsorban az a forrás, ami a diakónus személyét segít megértenünk, az a Szentírás. Ha fellapozzuk az Apostolok cselekedeteit, akkor a következő eseménnyel találkozunk: *„Azokban a napokban pedig, ahogy a tanítványok számban gyarapodtak, a görögül beszélő zsidók között zúgolódás támadt a héberek ellen, hogy a közülük való özvegyasszonyokat mellőzik a mindennapi szolgálatban. Ekkor a tizenkettő összehívta a tanítványok sokaságát, és ezt mondták: Nem helyes az, hogy mi az Isten igéjét elhagyjuk, és az asztalok körül szolgálunk. Testvéreink, válasszatok ki magatok közül hét férfit, akiről jó bizonyságot tesznek, akik Lélekkel és bölcsességgel teljesek, hogy őket rendeljük erre a szolgálatra, mi pedig az imádkozás és az igehirdetés szolgálatát végezzük. Tetszett ez a beszéd az egész sokaságnak, és kiválasztották Istvánt, aki hittel és Szentlélekkel teljes férfi volt, Fülöpöt, Prokhoroszt, Nikánórt, Timónt, Parmenászt és Nikoláoszt, aki antiókhiai prozelita volt, akiket az apostolok elé állítottak, majd imádkoztak, és rájuk tették kezüket.”* (ApCsel 6,1-6). Itt láttjuk, hogy az apostolok szinte nem győzik a feladatokat, amelyeket rájuk bíztak, és ezért úgy határoznak, hogy kiválasztanak néhány férfit a szolgálatban való segítésre. A szolgálathoz természetesen már akkor is hozzátartozott az igehirdetés.

Napjainkra a diakónus szerepe kiterjedt az egyházi élet minden területére. A II. vatikáni zsinat dokumentumai között találkozunk a Lumen Gentium nevű irattal, amely külön kitér a diakónusi feladatkörökre, ami hivatalosan a következő: az Oltárszentség kiszolgáltatása, keresztelésen, házasságkötésen, temetési szertartásokon való közreműködés, valamint a szent liturgián való segédkezés (ő mondhatja a különböző kéréseket, felolvashatja az Evangéliumot és prédikálhat). A diakónus mindig a püspök vagy az áldozópap segédje. Feladataihoz hozzátartozik még – ha a helyzet úgy kívánja – a hitoktatás, az adminisztratív, a közösségszervező és építő munkák ellátása.

A fent olvasottakból tehát kiderül, hogy a diakónusi lét megelőzi az áldozópappá való szentelést. Mondhatni, ez az egyházi rang az első lépcsőfoka a pappá való szentelésnek. A diakónusi szolgálat néhány naptól akár több hónapig, vagy kivételes esetben évekig is eltarthat. Ez az állapot függ az adott diakónus által betöltött feladatoktól. Az állandó diakónus az esetek nagyrészében a püspök mellett szolgál, vagy valamely székesegyháznál teljesít szolgálatot, így segítve az ott lévő papok hivatását. A diakónus tehát ott segít, ahol kell, és addig van jelen, ameddig az adott feladatokat elvégzi, amelyek sosem fogynak, hiszen mindig van mit tenni az egyházban és a hívek között.

MAROSI István: Orosz Péter vértanú

Ferenc pápa 2022. augusztus 5-én Orosz Péter Pálnak, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye áldozópapjának vértanúhalálát elismerte, boldoggá avatási folyamata befejeződött. Boldoggá avatása 2023-ban várható. A magyarországi Biriben született görögkatolikus áldozópapot a hit elleni gyűlöletből ölték meg 1953. augusztus 28-án a kárpátaljai Alsókaraszlón (Заріччя).

A 2023-as évben cikksorozatban mutatjuk be Orosz Péter vértanú életét és hitvalló vértanúságát, korát és az egyházüldözés körülményeit. Első részben a kárpátaljai görögkatolikusok üldözésének kezdetéről és a földalatti egyház életének kialakulásáról írunk, melynek megszervezője a vértanúpüspök volt.

Orosz Péter 1917. július 14-én született Biriben (Magyarország).

Az elemi iskolát Kisszolyván (Скотарське), a gimnáziumot Ungváron (Ужгород) és Huszton (Хуст), a teológiát Ungváron és Olmützben (Olomouc, CZ) végezte.

1942. június 28-án szentelte pappá Sztojka Sándor püspök.

1946-tól a bilkei (Білки) Péter és Pál főapostolok templom parókusaként szolgált. 1949-ben hivatásától eltiltották, de Csengery Jánossal, Horineczki Jánossal, Margitics Ivánnal és Román Jánossal titokban tovább gyakorolták papi tevékenységüket a „bujdosó papok" csoportját alkotva.

1953-ban Orosz Pétert egy rendőr Beregkisfaludon (Сільце) elfogta és egy út menti keresztnél imádkozás közben tarkón lőtte.

Az ilosvai rendőrség garázsának betonpadlózata alá rejtették a holttestét.

A rendszerváltás után találták meg és Bilkén (Білки) temették újra.

A Munkácsi Egyházmegye megszüntetése a második világháború után és Orosz Péter vértanú (1. rész)

A Munkácsi Egyházmegye megszüntetése a második világháború után és Orosz Péter vértanú (1. rész)

A második világháború lezárásával Kárpátalja a Szovjetunió egyik tagköztársaságának a része lett, a szovjet állam pedig azonnal elkezdte kiépíteni a saját közigazgatási rendszerét. A kommunista ideológiára épülő államhatalom drasztikus módon olvasztotta magába terület társadalmát, annak közigazgatási és gazdasági rendszerével együtt. A területen évszázadok óta tevékenykedő görögkatolikus egyházat erőszakkal olvasztotta be az orosz pravoszláv egyházba.

A görögkatolikus erőszakos egyesítésének első szakasza 1944. októbere (a szovjet csapatok elfoglalták Kárpátalját) és 1949. február 18-a között volt, melynek legdrasztikusabb eseményeként 1947. október 31-én meggyilkolták Romzsa Tódor, az egyházmegye püspökét. A kárpátaljai görögkatolikus papság nem engedett a beolvasztás állami akaratának és ragaszkodtak katolikus hagyományukhoz. A Munkácsi Egyházmegye működésének a beszüntetését végül 1949. február 18-án tette meg az államhatalom, az úgynevezett „Murányi-nyilatkozatot" kiadásával. Murányi Miklós püspöki irodaigazgatóra rákényszerítették, hogy írjon alá egy nyilatkozatot, amelyben kijelentette, hogy az egyházmegye minden hivatala beszüntette a működését. Ez lett az ötévig tartó politikai nyomásgyakorlás utolsó mozzanata és a görögkatolikus egyház tényleges üldözésének kezdete. A kommunizmus teljes időszakában a nyilatkozatot a görögkatolikus egyház önfeloszlatásaként értelmezte az államellenes szovjet ideológia.

Az 1949 elején a kárpátaljai görögkatolikusok életében az egyházüldözés legdrasztikusabb időszaka kezdődött el, s a politikai nyomásgyakorlás likvidálási folyamattá változott mind az egyház intézmények, mind pedig papság esetében. Az állami hatóságok betiltották a görögkatolikus intézmények (papnevelő intézet, női és férfi tanítóképző, árvaház, kollégiumok és a püspöki levéltár) működését. A templomokat és az egyházi intézményeket pedig bezárták vagy átadták a pravoszláv egyház képviselőinek. Ezzel egy időben személyes választ elé kerültek a görögkatolikus papok és a papcsaládok egyaránt. Minden papnak személyes és egzisztenciális döntést kellett hoznia. A pravoszláviára való áttérést megtagadó papok 1949 májusától nem

Romzsa Tódor vértanú püspök ravatala az ungvári székesegyházban. 1947

kaphattak civil munkát a városi, a járási és a megyei vállalatoknál sem, minek következtében megélhetés nélkül maradtak a családjaik. Aki a görögkatolikus papok közül 1949 elejéig nem tudott nyugállományba vonulni, vagy külföldre menekülni, az hitvalló (közülük 30 vértanú), hithű vagy aposztata (hitehagyott) lett.

Az államhatalom minden eszközt megragadott az erőszakos egyesítés érdekében. Nem volt elég, hogy a papság egy része áttért a pravoszláviára, az áttérteket arra kényszerítették, hogy kampányoljanak a görögkatolikusság teljes áttérése érdekében. Az erőszakos egyesítési folyamat ugyan lassan haladt, de P. Vilchovij, a Vallási Kultuszok Ügyeinek Tanácsa ukrajnai megbízottja 1949. július 23-án jelentette Hruscsovnak, az USZSZK Minisztertanácsa elnökének, hogy a görögkatolikus egyház likvidálása Kárpátalján befejeződött. Bizonyosan meg kellett nyugtatni a politikai vezetést, hiszen a miszticei (Мистичово) bazilita kolostort csak 1949. szeptember 15-én zárták be, s az utolsó görögkatolikus papot, Pochil Lászlót, 1952. június 5-én tartóztatták le.

A kárpátaljai görögkatolikusok egyesülését az orosz pravoszláv egyházzal 1949. augusztus 28-án, a hagyományos munkácsi Istenszülő elszenderedése búcsún jelentette be Makarij pravoszláv püspök. Hálaadó liturgiát végzett az unió befejezéséért és a Munkácsi Pravoszláv Egyházmegye híveinek visszatéréséért, amit I. Alekszij pátriárka külön is üdvözölt. A püspök bejelentette, hogy „ezzel a nappal a Kárpátontúli Ukrajnában véget ért Kárpátontúl Rómával való egyházi uniója". Ezt követően az év végi moszkvai pravoszláv egyház zsinaton a katolikus dogmák és a sajátosan görögkatolikus hagyományok megszüntetésének lehetőségé is megfogalmazták. A terve a görögkatolikus hagyományok teljes megszüntetése lett volna. Az állam azzal is nyomatékosította együttműködését a pravoszláv egyházzal, hogy már 1948 folyamán is több templomot kobzott el a görögkatolikusoktól és átadta azokat a pravoszláv egyháznak.

A világ katolikus egyházi vezetői a Szovjetunió területén, az úgynevezett „vasfüggönyön" belüli görögkatolikusoknak ebben az időszakban nem tudtak segíteni. Voltak ugyan pápai rendelkezések a kommunizmus ellen, de az nem hatotta meg a szovjet kommunista államvezetést.

A szovjet állami és politikai intézkedések következtében a kárpátaljai görögkatolikus egyház nyilvános működése 1949-ben ellehetetlenült. Az egyházi intézményeket és annak tulajdonát elkobozták, a szerzetesrendeket feloszlatták, a papságat és a híveket a pravoszlávba kényszerítették. Akik ellenálltak, azokat különböző módon üldözték. Az üldözéssel párhuzamosan elkezdődött a „földalatti" egyházi tevékenység, az úgynevezett „katakomba-szolgálat". A papi tevékenység titokban való gyakorlatának a megszervezői a „bujdosó papok" csoportja volt, kiknek a működéséről a következő részben fogunk bővebben írni. A „bujdosó papok" társaságát Margitics Iván (1987-ben püspökké szentelték) szervezte meg 1949 után, de még a letartóztatása előtt. A csoport vezéregyénisége azonban Orosz Péter egykori bilkei parókus lett, és főleg Ilosva környékén végeztek titokban lelkipásztori tevékenységet folytatni.

Az egyházüldözés legkegyetlenebb időszakát J. V. Sztálin 1953. március 3-án bekövetkezett halála zárta le. A folyamat első, átmeneti szakasza továbbra is kegyetlen volt a görögkatolikus papság és a hívek számára. Ebben az időszakban gyilkolta meg egy rendőr Orosz Péter atyát, aki éppen titokban igyekezett papi feladatainak eleget tenni. Előbb arra kényszerítették, hogy egy kereszt előtti imádkozzon, s imádkozás közben tarkón lőtte az őt kísérő rendőr. A meggyilkolt pap a katolikus egyház vértanúja lett miközben igazi példát adott Isten és a egyház iránti elkötelezettségéről.

A Sztálin halálát követő általános amnesztia után – 1953–1956 között – a görögkatolikus papokat fokozatosan kiengedték a börtönökből és a Gulág táboraiból. Hazatértek és bekapcsolódtak abba az egyházi gyakorlatba, amelyet Orosz Péter szervezett meg és amit a görögkatolikus egyház katakomba-szolgálataként ismerünk.

Murányi Miklós irodaigazgató, káptalani helynök letartóztatása után. 1949

DR. SZOLÁNSZKY Ágoston: A Keresztút

A Nagyböjt időszakában az Egyház arra invitálja a keresztényeket, hogy tartsanak bűnbánatot. Elénk tárva Krisztus szenvedéseit, az Egyház megmutatja, hogy bűneink miatt mennyi fájdalmat és kínszenvedést kellet elviselni az Üdvözítőnek. Éppen ezért szükséges, hogy a Nagyböjt során sokat gondoljunk Krisztus Keresztjére és szenvedéseire. Ennek egyik központi pillanata a Szent Negyvened harmadik vasárnapja amelyet Kereszthódoló vasárnapnak nevezünk. Annak érdekében pedig, hogy a keresztények még mélyebben átérezzék Krisztus áldozatát, mégy áthatóbban érezzék a bűnbánat igényét, az Egyház életében megjelent a Keresztút imádsága, amely nem más, mint elmélkedés Krisztus halállra ítéléséről, keresztviteléről, megfeszítéséről, haláláról és eltemetéséről.

Az Evangélium elbeszélése szerint, Jézus Krisztus keresztre feszítése előtt saját maga vitte a keresztet a Golgotára: *„Ő (Jézus) pedig keresztjét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahelyre, amelyet héberül Golgotának neveznek. Ott keresztre feszítették Őt”* (Jn 19.17-18). Az Evangélium úgyszintén beszámol a keresztút egyes fontosabb mozzanatáról is. Például arról, hogy volt egy Cirenéből való Simon nevű férfi akit kényszerítettek, hogy vigye a keresztet (lásd. Lk 23,26). Hasonlóképpen tudomást szerzünk arról, hogy Jézus keresztútja során találkozott a síró asszonyokkal és arra intette őket hogy „Magatokat és gyermekeiteket sirassátok” (Lk 23-28). Nem kevésbé aprólékos leírás található az Evangéliumban Krisztus keresztre feszítéséről, haláláról és eltemetéséről (lásd. Lk 23,33-56). Görögkatolikus szertartásainkban a Nagypénteki Utrenye alatt (amit leginkább nagycsütörtök este végeznek) olvassuk a 12 kínszenvedési Evangéliumot, melyek az Evangéliumok elbeszélését tartalmazzák Krisztus kimondhatatlan szenvedéseiről.

Jól tudjuk, hogy a Jeruzsálemben élő keresztények sokszor járták végig imádsággal azt az utat, amely Poncius Pilátus rezidenciájától a Golgotához vezet – hiszen ez volt Krisztus keresztútjának az útvonala. A hagyomány szerint, maga a Boldogságos Istenszülő is gyakran végigjárta ezt az utat Fia feltámadása után. Nem kevésbé a Jeruzsálembe zarándokoló keresztények is szinte kötelességüknek érezték azt, hogy bűnbánó szívvel végigmenjenek ezen az útvonalon. S ez mindmáig így is van Jeruzsálembe. A mai napig minden zarándokcsoport programjában benne van a keresztút útvonalának imádságos végigjárása. Tagadhatatlanul különös és mély érzelmeket kiváltó út ez, amely ma áthalad Jeruzsálem zsúfolt utcáin. A zarándokok nemegyszer találkoznak a helyiek ferde tekinteteivel, de olyan is megesik, hogy a zsidók leköpik vagy kaviccsal hajigálják a keresztutat járó keresztényeket. Ily értelemben a keresztút hitünk megvallásává és nyilvános felvállalásává válik.

Ha csupán történelmi szempontból nézzük, akkor a Keresztút imádságát gyakran egybekötik Assisi szent Ferenc életével. Jól tudjuk hogy ő élete során járt Jeruzsálemben, és bizonyára járt azon helyeken, amelyek az Üdvözítő kínszenvedéséhez köthetők. Később a ferencesek, akik a Szent Föld szent helyeinek őrzőivé váltak, folytatták a keresztút lelkiségének a továbbadását. Idővel megszületett azon ötlet, hogy akik nem tudnak elzarándokolni Jeruzsálembe, azoknak a keresztút kiemelt pillanatait, stációit, képekben megelevenítsék, hogy a világ bármely pontján elimádkozhassák a keresztutat. A Keresztút 14 stációra volt felosztva amelyek megegyeznek az Evangéliumban leirt történettel, ugyanakkor dúsítva vannak olyan pillanatokkal is amelyek természetesnek tűnhetnek, de nem voltak leírva az Evangéliumban, mint, például, Krisztus háromszoros elesése. XII Kelemen pápa volt az aki 1731-ban elrendelte, hogy a ferencesek felügyelete mellet állítsanak minél több helyen keresztutat. Ez olyan nagy hullámot váltott ki, hogy 10 évvel később XIV Benedek pápa már azt rendelte el, hogy egy parókián ne legyen felállítva több egy keresztútnál. Habár a Keresztút imádságos gyakorlata leginkább a Nyugati Egyházban

kezdet el terjedni, de kisvártatva a mi Görögkatolikus Egyházunk is átvette ezt az üdvös lelki gyakorlatot. Sok görögkatolikus templom falán is megtalálható a Keresztút 14 stációja és sok egyházközösségben a Nagyböjt folyamán buzgón imádkozzák is a hívek ezt a szép imádságot.

Liturgikus szempontból a Keresztút imádságának nincs kötött formája. Ami lényeges, hogy legyen 14 elmélkedés, amely a Keresztút megszabott 14 stációjáról szól. Néhol találkozunk egy 15-ik stációval is, amely a feltámadás. Ez valójában egy újítás, viszont logikus és győzelmes befejezése a Keresztútnak, hiszen Krisztus halállal legyőzte a halált. Maguk az elmélkedések magukba foglalhatják akár a mi görögkatolikus örökségünk poétikus kincseit is, például a sztichirákat, különösen a Nagyheti szertartásokból. A Keresztút imádsága lehet egy szép családi imádság is, amelyet a keresztény családok otthonaikban egybegyűlve közösen imádkoznak a Nagyböjt során. Mindemellett ne feledkezzünk meg arról, hogy a Keresztút imádsága nem szoríthatja ki Szertartásinakat, vagyis nem helyettesítheti az Előszentelt Áldozatú Liturgiát, a Nagyböjti Vecsernyét vagy Utrenyét, kiváltképpen a Nagyheti szertartásokat. Vagyis a Keresztút imádsága ezeket megtoldhatja de nem írhatja felül.

Legyen mindannyiunk számára a szent negyvened a lelki megújulás, a bűnbánat és megtérés időszaka. A Nagyböjt során használjuk bátran ehhez azokat az imádságos eszközöket amelyeket Isten az Egyházon keresztül nekünk adott. Járjuk végig nemegyszer lelkileg Krisztus keresztútját és köszönjük meg az Üdvözítőnek hogy vállalta értünk a szenvedést, így mákozván: *„Krisztus igaz Istenünk, ki a világ üdvösségéért lepökdösést, sebeket, arcul verést, keresztet és halált szenvedtél, aki miérettünk, emberekért és a mi üdvösségünkért a borzalmas szenvedéseket, az életadó keresztet s az önkéntes eltemetést testileg elfogadtad, könyörül rajtunk és üdvözíts minket, mint Jóságos és Emberszerető”*.

Elmélkedések az evangéliummról

NAGYBÖJT ELSŐ VASÁRNAPJA

A nagyböjti időszakot megelőző vasárnapi evangéliumi szakaszok útmutatót és támpontokat adnak számunkra a megtérésre vezető úton. Zakeus vasárnapján elhangzott történet (Lk 19,1-10) példával jár elől az Istenkeresés lelkiismeretes megvalósításában. A vámos és farizeus történetéről (Lk 18,10-14) elnevezett vasárnap az Istennel való találkozás pillanatában nyújt segítséget, hogy milyen lelkülettel forduljunk az isteni irgalmasság felé. A tékozló fiú vasárnapján (Lk 15,11-32) felolvasott példabeszédben az Isten felé irányult lépések válaszreakcióival találkozunk. Húshagyó és vajhagyó vasárnapok pedig az első gyakorlati cselekedetek megvalósulásai.

Ezek a vasárnapok vezetnek bennünket a nagyböjtig, hogy biztos alapokat szerezve kezdjük meg azt az utat, amely a Golgota hegyén hozott áldozat és az üres sírbolt megtapasztalásán keresztül hitünk lényegéhez vezet. A bűnbánati időszak első vasárnapján felolvasott Jézus Krisztus által Fülöphöz intézett felszólítás, hogy „kövess engem” nem vesztette el aktualitását napjainkban sem. Bár a követés a közösségi oldalakon szintén gyakran használt, divatos kifejezés, de keresztény szempontból sokkal mélyebb értékekkel bír. Ez a két rövid szó kell, hogy eljusson mindannyiunk szívéhez, hogy ott gyökeret eresztve cselekvésre buzdítson bennünket. A XXI. század keresztény emberének feladata, hogy a felszólításra adott válasz cselekedetekben testesüljön meg. Az ember gyakran követi a világ által hirdetett az Istennek tetsző élettel összeegyeztethetetlen kísértéseket, amelyek elhomályosítják a keskeny utat. A járvány, háború, áramkimaradások okozta nehézségek közepette az embernek rendelkeznie kell egészséges keresztényi ravaszsággal, amely a sötétségben is vezérvonal lehet.

Ha a krisztusi követés létünk alapja, akkor cselekedeteink is a keresztényi értékrendeket tükrözik majd és megismerve az Isten Fiát hirdethetjük életünkkel az egy és igaz utat és buzdíthatunk mindenkit, ezekkel a szavakkal: „gyere és lásd!”

KÓTONOVICS István

NAGYBÖJT MÁSODIK VASÁRNAPJA - A GONOSZSÁG FELISMERÉSE

„Jézus lelkében belelátott gondolataikba: „Miért gondoltok ilyeneket magatokban?" (Mk 2,8)

A nagyböjti időszak egyik gyakran ismételt imája, Szent Efrém fohásza, mely ráirányítja a figyelmünket és megértetik velünk, hogy mitől kell megszabadulnunk, s mi az, ami a lelkünk üdvösségére szolgál. *„Életem Ura és Uralkodója! Ne engedd hozzám a jóra való restség, könnyelműség, pénzvágy és megszólás szellemét! Ajándékozd inkább szolgádnak a józanság, alázatosság, állhatatosság és szeretet lelkét! Igen Uram, Királyom! Add meg, hogy megismerjem bűneimet és meg ne ítéljem felebarátomat, mert áldott vagy örökkön örökké. Amen."*

A kísértés, a gonoszság, ha máskor nem is, de a nagyböjtben igen intenzíven jelen van az életünkben. Ebben az időszakban mindannyian nyitottabbak és odafigyelőbbek vagyunk, mint más máskor. Érzékenyebbek vagyunk a gondolatokra, szavakra, tettekre. Sokszor a görcsös, odafigyelésben megfeledkezünk magunkról és mindaz, ami fontos volt számunkra, egyszerre felborult renddé válik. A terveink meghiúsulnak, a számításaink megbuknak. A böjtünk és imádságunk kezdenek elmaradni. Rejtegetjük magunkat tetteinkkel, magatartásainkkal együtt. Gondolunk sokfélét a másikról csak azért, mert valami ne úgy alakult, mint ahogyan azt elterveztük. Ennek következtében szomorúan magunkba fordulunk és mindent rossznak látunk.

Jézus belelát az írástudók gondolataiba. Tudja és érzékeli, hogy mire gondolnak. Felismeri gonoszságaikat. Amíg az embernek érdeke van valamiben, addig ragaszkodik hozzá. Amint megszűnik az önös érdek, attól kezdve mindaz, ami fontos volt számára, már egy lényegtelen, ellenséggé válik.

A barátok hitét látva Jézus a gyógyulás kegyelmével ajándékozza meg a gyógyulásra várót. Az isteni látás képes másokon keresztül hatni és megváltoztatni az ember életét. Ezért nem mindegy miként élünk, böjtölünk és imádkozunk! Hogyan ápoljuk és rendezzük istennel és embertársainkkal a kapcsolatainkat! Isten látja az életünket, lelkünket és cselekszik. Jelenlegi hitünkből milyen cselekedet fakadna? Gyógyító vagy gyógyítást megakadályozó? Ezért a hitünk és a tetteink nagyban hozzájárulnak a világ és az emberiség fejlődéséhez.

A gonoszságaink, rosszaságaink felismerése, bűneikre való rádöbbenés és megbánás vezet el a bűnbánatra és a Krisztussal való találkozásra.

PŐSZE Roland

NAGYBÖJT HARMADIK VASÁRNAPJA - KERESZTHÓDOLÓ VASÁRNAP

A nagyböjti időszaknak megvannak a maga megnevezései. Legtöbb alkalommal szokták úgy is megnevezni, mint lelki zarándoklat Jézus Krisztus feltámadásához. Az ember, amikor készül egy utazásra vagy zarándoklatra, akkor annak megvannak a maga előkészületi folyamatai. Az első és legfontosabb az utazáshoz nem más, mint az erő. Ezért az utazás során a zarándok még egyszer vagy kétszer megáll, hogy pihenjen, helyreállítsa, erősítse erejét, és képes legyen magabiztosan követni a cél felé vezető utat.

Nagyböjt harmadik vasárnapján Keleti egyházunkban tradicionálisan az Úr Jézus szent keresztjét tiszteli és állítja a középpontba. Vele együtt tiszteljük magát Jézus Krisztust, aki türelmével megszentelte ezt a jelet, és a keresztény embernek a megszentelésének és üdvözülésének erőteljes eszközévé tette. Az Úr keresztjére tekintve elsősorban Isten feláldozott szeretetének rendkívüli forrásaként jelenik meg számunkra, amely megmentette az embereket a bűn és az örök kárhozat rabságából, mint a lelki erő forrása.

A nagyböjt ezen a vasárnapja, a keresztre feszítés már a nagyböjt útjának a felére emlékeztet bennünket és a húsvéti ünnephez vezető lelki utazásra jellemző: **a kereszt szenvedéseire és Jézus dicsőséges feltámadására**. A templomok a böjt közepén bemutatja a szent keresztet, kettős célból:

- mindenekelőtt emlékeztetni akar minket a böjt fő céljára - találkozni a Feltámadt Krisztussal;
- mint a lelki erő forrása, amely Jézus Krisztus áldozatos szeretetéből fakad, amelyet a kereszt fáján való szenvedése tárt fel nekünk.

Az evangéliumban olvashatjuk: *„ha valaki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen"* (Mk 8, 34) Mit jelent ez mondat a mai keresztény ember számára? Legtöbbször nagyon nehéz felidéznünk magunkban a saját keresztjeinket. Keresztjeinkként nemcsak a türelmeink vannak, hanem ott vannak a sebek, amelyeket akár egészen a gyermekkortól kísérik az embert, akár ott vannak a felebarátaink, akik néha olyan kijelentéseket szegeznek ránk, amelyek megmérgezhetik az ember lelki nyugalmát. **Amikor ezek a dolgok megtörténnek, mit teszünk, vagy mit**

kell tennünk? Elsősorban meg kell próbálni elfelejteni, eltolni magunktól és elrejteni. Sokszor úgy tűnik számunkra, hogy könnyebb az álmok és az illúziók világában élni, a helyett, hogy el tudnánk fogadni és érzékelni a valóságot, mert néha fáj. A fájdalom mérséklése érdekében olyan dolgokat választanak sokan, amelyekkel azt gondolják könnyen eltudják feledni a fájdalmat, mint például: alkohol, drog stb. Akárhogyan, akármilyen messze is próbálunk elmenekülni a fájdalom elől ezekkel a mérsékelt dolgok felhasználásával, végül megmarad, nem múlik el. Valóban, mikor az ember szemtől szemben áll a keresztjével, sötétség és bánat fogja el, mert összetört és gyenge. Lehetetlen, hogy mindezt egy személy legyőzze. Minden, amink van, amilye van az embernek, lehetetlen elmenekülni saját magától, s minél tovább annál nehezebbé válik a teher, ezért **„könnyítenie"** kell terhén, terhünkön vagyis, ahol szüksége bocsássunk meg, kérjünk bocsánatot, **ne félj beismerni a hibáidat!** Eljött a megbánás ideje, ne félj cselekedni, ne késleltesd. Nem szabad eltolni magunktól az Isteni cselekedetet, az Istennek a működését az életünkben. Szükséges az együttműködés az Istennel. Helytelen azt ítélni, hogy vétkezni fogok és te Isten majd rendezt el a számlát. Vagy megengedje magának az ember, hogy egy nap megpróbál jobban viselkedni és együttműködők az Istennel. Nézzük meg Szent Pál apostol példáját, aki kereszténeket üldözte, és egy Damaszkuszi út megváltoztatta az egész életét. Mindig kivagyunk téve a bűnnek, még akkor is, amikor nem tudunk róla, úgy jelenik meg az életünk részeként, hogy észre sem vesszük, mivel a gyengeség vezet bennünket odáig. Attól tartunk, hogy addig fajul a dolog, hogy Iskarióti Júdás kétségbeesésébe kerülünk: ő rá jött a hibáira, megértette az Isten ellen való szörnyű cselekedetét.

Hinni kell az Isten cselekedetében és az irgalmában. Felajánlja nekünk a hatalmas szeretetét és mi mégis keveset veszünk. Gyakran nézzünk és nem látunk, vagy pontosabban nem akarunk látni. Amikor megvalljuk gyengeségünket, Isten kinyilvánítja bennünk hatalmát: *„Elég neked az én kegyelmem. Mert az erő a gyöngeségben nyilvánul meg a maga teljességében"* (2Kor 12,9). Ne féljünk a gyengeségünktől, hanem bízzunk Isten hatalmában - az Úr mindent megtehet a jóért! Az élet keresztjeinek alázatos hordozása győzelem a gonosz felett. Ilyen Jézus Krisztus tanítása, aki nem emelte fel az „angyalok seregét", hogy harcoljanak, hanem kezét és lábát a keresztre szegezte. A bűnös halált egy igaz ember halálával győzte le. És lépjünk Krisztus nyomdokaiba, türelemmel és alázattal fejezzük be az Ő munkáját.

PŐSZE Gergely

NAGYBÖJT ÖTÖDIK VASÁRNAPJA - A SZOLGÁLAT NEM RABSÁG!

***„...az élő Istennek szolgáljunk."* (Zsid 9,14)**

Az életünk folyamán különböző hullámok sodrásába kerülhetünk bele, amelyek rányomják a bélyeget a mindennapjainkra. Gyakran megfogalmazódik bennünk, hogy jó-e, helyes-e az az út, amin elindultunk a magával ragadás pillanatától. Azonban tudnunk kell, hogy minden út rejt magában valamilyen kellemes és/vagy kellemetlen meglepetést. Az elbizonytalanodás, kétségbeesés érzései ébresztene fel bennünket az elvarázsolt álomból.

Amióta ember éle a földön, a világ teremtésétől napjainkig, a különböző történelmi korokban az ember jellemző vonása a szolgálat. Az ember szolgál valakinek vagy valaminek. Legyen az a fáraó, a császár, a király, az uralkodó, a világ technikai eszközei. Ha megfigyeljük, akkor az emberiségnek ez a szolgálat egyenlő volt a rabszolgaság érzéseivel. Az 200 éve született Petőfi Sándor Nemzeti Dalában visszatérő verssora juthat eszünkbe: „Rabok legyünk vagy szabadok? Ez a kérdés válasszatok!" Az ember választ, mert szabadságra lett teremtve és szabadságra született. A rabságban elveszítjük a szabadság igazi eszményeinek lehetőségét.

„...az élő Istennek szolgáljunk." (Zsid 9,14) Mit jelent Istennek szolgálni? Azt jelenti, hogy rábízzuk az életünket és engedjük, hogy ő vezessen. Isten az élők, s nem a holtak Istene. Isten a TE Istened! A rabságból megszabadító, s az igazi szabadságot megadó, gondoskodó Teremtő. Akik az élő Istent szolgálják, azok nem raboknak érzik magukat, hanem olyan embernek, ahol megmutatkozik önálló, szabad élet, a választás lehetősége. Istennek szolgálni nem rabságot jelent, mint azt sokan gondolják. Sokszor halljuk, hogy csak azért járunk templomba, azért böjtölünk és imádkozunk, mert Isten azt mondta. Ez ha párosul a meggyőződés erejével, akkor valóban szabadságként élhetem meg a szolgálatot, az Isten szolgálatát.

„...az élő Istennek szolgáljunk." (Zsid 9,14) Keresztény, Krisztust kereső és követő emberként az élő Istent kell szolgálnunk. Sok olyan „Istennel" találkozunk, amelyek korlátozzák a szabadságunkat és rabszolgává tesznek minket. Az internet, telefon, pénz, játék, alkohol, drog, hűtlenség – korunk olyan halott istenei, amelyek nem építik, hanem rombolják kapcsolatainkat és valódi rabszolgákká tesznek bennünket.

PŐSZE Roland

ÁBRÁNY Krisztián: Stressz

Kedves Testvérek!

Ezúttal egy gyakran használt fogalomról írok, a stresszről. Ehhez még a köznyelvben is találunk ironikus kifejezéseket: „ne stresszeld túl", „ne stresszelj már", stb. Átélni azonban főként, ha hosszabb időn át tart, mégsem annyira nevetséges. Mivel egy eléggé terjedelmes témáról van szó, a teljesség igénye nélkül közelítem meg.

„A stressz eredetileg a szervezetnek az ingerekre adott nem specifikus válaszát jelölő orvosi szakkifejezés volt. Mai értelmében azonban jelentése nagyjából „folyamatos feszültség" vagy „tartós idegesség", mely rendszerint egy vagy több állandó negatív ingerre adott tartós válaszreakció a szervezet részéről."

Saját reakciónk tehát egy bizonyos helyzetre, amely önmagában véve még nem baj és nem rossz, azonban ha nem kezeljük helyesen, komoly gondok okozójává válhat. Ilyen helyzeteket gyakorlatilag mindenki átél élete folyamán és bármely területen megjelenhetnek. Már az óvodás korú gyermek is átéli, amikor egy új környezetbe kerül, ahol még be is kell illeszkednie és megküzdenie mindazzal, ami még ezzel együtt jár. Az ilyen helyzet lehetőség és kihívás is egyben, melyből megerősödve és magabiztosabban is ki lehet jönni.

Ha gyermekeknél maradunk, fontos megemlítenünk, hogy számukra az elsődleges minta a család, az ahogyan a szülők kezelik a nehéz helyzeteket. A szivacs is azt a folyadékot gyűjti magába, amelyikben van. Szülőként nem csak saját magunk miatt fontos átgondolnunk, hogy miként kezeljük az ilyen helyzeteket, hanem a gyerekek miatt is. Fontos megemlítenünk azt is, hogy sok múlik a vezetőkön és nem csak a munkahelyeken. Ez lehet a családfő, az iroda igazgató, a brigadéros, a pap stb. Az, ahogyan a tekintéllyel bíró személy kezeli a stressz helyzetet, példa. Ez lehet nagyon pozitív de az ellenkezője is. Ugyanakkor kiváltója és okozója is lehet egy adott közösségen – kisebb, vagy nagyobb mértékben – belül.

Másoktól és a külső körülményektől függetlenül is lehet folyamatos stressz helyzetet megélni. Többnyire ez a helytelen világképben gyökeredzik, amikor eleve fenntartással és gyanakvással éli valaki az életét. Néhány mondat talán segíthet a gyakorlatban is felismernünk az ilyen világképpel élő ember gondolkodásmódját: minden ami új, az rossz; biztosan akar valamit, azért kedves; biztos rólam beszélnek...stb. Az ilyen ember elsősorban önmagában bizonytalan ezért másokban is nehezen bízik.

Hogyan érdemes akkor megélnünk a megjelenő stressz helyzeteket? A szakemberek három irányba szoktak elsőként mutatni: pihenés, mozgás, táplálkozás és a helyes légzés. A pihenés ott kezdődik, amikor valaki azt tudja mondani önmagának miközben látszólag nem tesz semmi hasznosat: *ezt most megérdemlem*. S közben nem azon töpreng, hogy mi mindent tehetett volna az elmúlt harminc, vagy hatvan percben. Ez a nőknek nehezebben megy. Sokat írhatnák a mozgásról és a táplálkozásról is. De inkább néhány kérdést teszek föl, amelyet mindenki önmagára kellene hogy vonatkoztasson: Milyen gyakran sétálok, tornázom, vagy sprortolok? Rendszeresen eszem e? Késő éjszaka szoktam e igazán jól lakni? A stressz azonnali kezelésére a javasolni szokták a légzés lelassítását (hét másodpercig belégzés, s ugyanígy kilégzés).

Nemes Ödön atyának volt egy jelmondata: **szabadon, örömmel, szeretetben.** Talán nem tévedek, ha azt mondom, hogy ezzel a mondattal lehet leginkább kezelni a stressz helyzeteket.

Szabadon. Megengedem másoknak, hogy azt gondoljanak és mondjanak amit akarnak, hiszen a szabad akaratot Isten sem veszi el. Ugyanakkor magamnak is, hogy ha szükség van rá, akkor megvédjem magam. A szabadság azt is jelenti, hogy nem görcsölök rá egy-egy élethelyzetre, hanem keresem a konkrét lehetőségeimet, amelyeket megtehetek. Nagy dolog ha egy diák egy rosszul sikerült dolgozat után, vagy egy beosztott egy munkahelyi konfliktus után stb., azt tudja mondani: *és akkor mi van?* Mert tulajdonképpen nincs semmi. A nap süt, engem van aki szeret, lehet csak rossz napja volt…

Öröm. A boldogságot nem csak várni és befogadni kell, annak elsősorban az okozóivá kell válnunk.

Szeretet. Ott lesz igazi öröm és szeretet, ahol ott van, ott lehet az Isten.

Fontos továbbá, hogy ne egyedül próbáljuk megoldani a tartós stressz helyzetekből felgyülemlett feszültséget. Mondjuk el és beszéljük át valakivel, vigyük oda gyónásainkba, lelki beszélgetéseinkbe. Ennek a másik oldala is lényeges, ha ugyanis azt látjuk, hogy valakire ráférne egy kis figyelem, akkor szánjunk rá időt és hallgassuk meg. Peresze előfordul, hogy ez önmagában nem elegendő. Ha azt érzi valaki, hogy nem tud segíteni, akkor küldje el olyan személyhez, aki majd vélhetően tud. Ilyenkor azáltal segít az ember, hogy belátja, valaki másra van szükség.

A jelenlegi helyzetben talán a legfontosabb kérdés, hogy Istennel együtt, őt meghívva akarom e megvívni a harcaimat, megélni azt a számtalan nehézségből fakadó stressz helyzetet amely ilyen vagy olyan módon, kisebb vagy nagyobb mértékben, de mindnyájunkat érint.

Habár ezt a cikket Istennel zárom, mégis érdemes vele kezdeni. Amikor úgy tud valaki magára tekinteni, ahogyan Isten a maga szeretetével látja az embert, akkor a föntebb leírtak is könnyebbé és kevésbé megoldhatatlannak fognak tűnni.

Naptárreform Csepében

2022. december 4-én egy történelmi eseményt élhetett át a csepei és az ugocsacsomai egyházközség. Egy régóta jelenlévő igényről és kérdésről hoztak döntést a híveink. Arról, hogy a beregszászi esperesi került egyházközségeivel együtt tartják e meg az ünnepeiket a Gergely naptárra való áttéréssel, vagy maradnak a Julián naptárnál, amelyet ez idáig használtak és megszoktak.

Mindenki szavazhatott, aki betöltötte a 14-ik életévét. A külföldön lévők számára is lehetőséget biztosítottunk a szavazásra, amellyel szintén sokan éltek. Az önkénteseink beosztották a község lakóházait és egy délután folyamán összegyűjtötték a szavazatokat. A szavazók 97,5 százaléka döntött amellett, hogy itt az ideje változtatni.

Talán ez azért is lehet fontos mások számára is, akiket talán ez nem érint annyira, mert szép példát mutattak a híveink. Egyrészt nem csak várták, hogy történjen valami, hanem tettek is érte. Másrészt mert jó volt látni, hogy milyen szeretetben ment végbe, zajlott le a szavazás.

Személy szerint, én most először ünnepelhettem meg úgy a Karácsonyt papként december 25-én, hogy minden egyházközségemben egyszerre volt Karácsony.

Bízom abban – ezt kérem Istentől is -, hogy egyházközségeink tagjai továbbra is felismerik, hogy mi az, amit meg tudnak tenni és azt meg is teszik. Istenért és egymásért.

ÁBRÁNY Krisztián
csepei áldozópap

XVI. BENEDEK PÁPA 10 MARADANDÓ, ERŐTELJES ÜZENETE

XVI. Benedek pápa kétségkívül kevésbé ügyesen bánt a médiával, mint elődje, II. János Pál pápa, vagy utódja, Ferenc pápa. Gyakran rátalált azokra a kifejezésekre, amelyekkel leleplezte a jelenlegi társadalmak vagy az Egyház fonákságait. Megállapításai néha kellemetlenül érintették a médiát, és felháborodott, néha heves reakciókat keltettek. A német pápa tíz erőteljes kijelentését közöljük.

1. Aki pedofil, nem lehet pap

Sokan elismerik ma XVI Benedek pápa állásfoglalását az Egyházban előforduló pedofil botrányokkal szemben, olyan csapás ez, amit a pápa minden erejével igyekezett leleplezni. Washingtonba vezető 2008. áprilisi útján, a repülőgépen adott interjúban a pápa úgy nyilatkozott, hogy „mélységesen szégyenkezik" ezek miatt a cselekedetek miatt. „Ki fogjuk zárni teljesen a pedofilokat a szent szolgálatból" – tette hozzá akkor.

2. Egy ilyen helyszínen nehéz szavakat találni, alapjában csak a döbbent mély csend maradhat – egy elnémulás, amely egy belső kiáltás Isten felé: Miért hallgattál, Uram?

Ezeket a szavakat XVI Benedek pápa a lengyelországi Birkenauban, a megsemmisítő táborban mondta. „A német nemzet fiaként" jött ide imádkozni 2006. május 28-án. Ez a látogatás éppúgy, mint a zsidó közösséggel folytatott párbeszéd számos más jele Benedek pápát II. János Pál pápa követőjeként mutatja. Ez az utazás megmaradt az emberek tudatában, német származása miatt, és azért, mert akarata ellenére behívták a hitleri ifjúsági szervezetbe.

3. Folyamatban van a relativizmus diktatúrájának létrehozása, ami semmit sem tart véglegesnek, és egyetlen mércének kizárólag a saját egóját és saját vágyait ismeri el.

Néhány órával a konklávé előtt, amely majd pápává választja, a szentmisén mondott homíliában az akkor még Ratzinger bíboros szavai nagy hatást keltettek és mennydörgésszerű tapsot váltottak ki a bíborosok soraiból. Beiktatása előtt ezzel megadta pápaságának hangnemét: az igazsággal való együttműködését, ami pápai jelszava is lett. Sok későbbi beszédében is felfedezhető a harc a relativizmus ellen.

4. Nem lehet csupán óvszerek osztogatásával túllépni az AIDS problémáján. Ellenkezőleg, ez csak fokozza a problémát.

2009. március 17-én, Yaoundé (Kamerun) felé menet a repülőgépen „sokkoló" volt a német pápának ez a kijelentése, ami sok reakciót váltott ki a médiából és az afrikai főpapokból. Néhány nappal később a Szentszék kiadott evvel a kérdéssel kapcsolatban egy enyhített verziót. A pápa nyilatkozatának második része, amit gyakran

megvágtak, megvilágítással szolgál ehhez a kijelentéshez. Benedek pápa szerint az AIDS elleni harc „kettős": „tartalmazza a szexualitás humanizációját, vagyis annak szellemi és emberi megújítását", valamint „a valódi barátságot elsősorban a szenvedő emberek iránt, beleértve a meghozott áldozatokat és a személyes lemondásokat".

5. A javak és természeti források másokkal való megosztását, amiből a tényleges fejlődés létrejöhet, nem kizárólag a technika előrehaladása biztosítja, (...), hanem a szeretet hatalma, ami a jóval legyőzi a rosszat.

A gazdasági krízis kellős közepén a pápa kiadta 2009. július 7-én a Caritas in Veritate (Szeretet az igazságban) kezdetű enciklikáját. Negyven évvel a Populorum Progressio után, amely többek között azon elmélkedik, hogy a globalizáció milyen következményekkel lesz az emberiség fejlődésére, XVI. Benedek pápa újraaktualizálta a gazdaság világával kapcsolatos egyházi diskurzust, amelynek különös hangsúlyt adott a 2008-as gazdasági krízis. Külön emlékeztetett arra, hogy a gazdaság középpontjában a legfontosabb a szeretet, amit az észszerűség fénye világít meg.

6. A vallásoknak nem szabad félniük a helyes és igaz laicitástól, a nyitott világi jellegtől, amely mindenkinek lehetővé teszi, hogy aszerint éljen, amiben hisz, lelkiismeretével egyetértésben.

Párizsban, egy 2011. március 25-én vetített videóban a pápa így fordult a francia kereszténységhez a világi jelleg tárgyában. A francia kormány arra készült ekkoriban, hogy viharos vitát indít e tárgyban.

7. Elérkezett az idő, amikor erélyesen meg kell szüntetni a női prostitúciót, valamint az erotikus és pornográf tartalmú anyagok terjesztését.

Még 2011-ben, az új németországi nagykövetnek átadott írásában a pápa erőteljesen hangsúlyozta, hogy az Egyháznak szükséges elköteleződnie „az olyan alapvető kérdésekben, amelyek az emberi méltóságot érintik". A prostitúció elleni küzdelem szükségességén felül a pápa hangsúlyozta az élet minden szakaszának tiszteletben tartását, ami szintén szívéhez közelálló téma volt.

8. Mutasd meg hát nekem, mi újat hozott Mohamed, és csak rossz és embertelen dolgokat fogsz találni, olyat, mint például az a parancs, hogy karddal terjeszd az általa hirdetett hitet.

Szövegkörnyezetéből kiemelve ez a mondat váltotta ki a Vatikán történetének egyik legnagyobb médiaválságát. Ugyanis 2006. szeptember 12-ére XVI. Benedek pápát meghívták a regensburgi egyetemre, hogy előadást tartson a „Hit, értelem és egyetem" témában. Az emeritus pápa ott II. (Palaiologosz) Mánuel bizánci császárt idézte, aki egy perzsa tárgyalófélhez intézte szavait. Amit mondott, az nem saját gondolatait tükrözte, hanem egy tágabb kontextusba illeszkedett a vallás és az erőszak kapcsolatáról, mondta később. „A pápa nem akart előadást tartani az iszlám értelmezéséről az erőszak tárgyában, hanem azt akarta megerősíteni, hogy a vallásnak az erőszak irányából való olvasata esetén ellentétbe kerülünk Isten természetével" – jelentette ki annak idején a Szentszék Sajtóirodájának igazgatója, mikor a muzulmán világban súlyos reakciókat kiváltó vita után megkérdezték.

9. Arra a meggyőződésre jutottam, hogy erőm, ahogyan előrehaladok a korban, már nem alkalmas a péteri hivatal megfelelő gyakorlására.

2013. február 11-én a konzisztóriumra összegyűlt bíborosok előtt XVI. Benedek pápa a modernkori történelem első pápája volt, aki lemondott. Ezzel a forradalmi mondattal számos megfigyelő megállapítása szerint Joseph Ratzinger minden bizonnyal változtatott a péteri szolgálaton.

10. Úgy éreztem magam, mint Szent Péter az apostolokkal a bárkában a Galileai-tavon **(...), mindig tudtam, hogy** ebben a bárkában ott van az Úr, és azt is mindig tudtam, hogy ez az Egyház bárkája, nem az enyém, nem a miénk, hanem az Ő bárkája. És az Úr nem engedi elsüllyedni: Ő az, aki kormányozza.

Ezekből a szavakból, amelyek a pápa utolsó általános audienciáján hangzottak el, arra lehet következtetni, hogy pápaságának összegzését a remény hangja adja meg. Néhány nappal megválasztása előtt, 2005. március 25-én a Colosseumnál tartott keresztút alkalmával az akkor még Ratzinger bíboros már elmélkedett az Egyház-bárka témáról. Szavaiból aggodalom csendült ki. Közvetlenül Krisztushoz intézve szavait ezt írta: „Egyházad elmerülni készülő bárkának tűnik, olyan bárkának, amely mindenhol beereszti a vizet".

Fordította: Dr. Seidl Ambrusné

Forrás: Aleteia

ORTUTAY GÖRÖGKATOLIKUS SZAKKOLLÉGIUM BEREGSZÁSZ

KRÓNIKA

2022 szeptemberében újra megnyitotta kapuit a beregszászi Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégium a főiskolai hallgatók számára. A háború okozta nehézségek ellenére 45 hallgató jelentkezett kollégiumunkba, ebből 34-en sikeresen felvételt nyertek, így teljes létszámmal indulhatunk neki a 2022/2023- as tanévnek.

Fontosnak tartjuk, hogy az itt lakó diákok számára lehetőséget adjunk mind a lelki, mind a szellemi fejlődésre. Ennek fényében igyekszünk különböző programokkal – előadások, filmklub, szertartások, GörögKör – színesíteni a hétköznapjaikat.

Sajnos a háború a mi mindennapjainkra is kihatással volt. Az áramszünetek, a kiszámíthatatlan tanrend, a légiriadók miatt a tavalyi évhez képest csak kisebb programokat sikerült megvalósítanunk. Ám arra törekedtünk, hogy ezek tartalmukban mélyebbek, bensőségesebbek legyenek. Volt közös sütés-főzés, beszélgetés, adventi koszorú készítés, játékest.

Ezeknek köszönhetően minőségibb időt fordítottunk egymásra, a kollégistáink között is szorosabb barátságok szövődtek.

Bízunk benne, hogy ezek az eredmények megmaradnak, s emellett a következő esztendőben vissza tudunk térni a korábbi években megtartott rendezvényeinkhez.

Lőrinc Bernadett, kollégiumi nevelőtanár

Ortutays karácsonyi lelkigyakorlat, hálaadó szent liturgia és évzáró vacsora

Sokunk számára 2022. december 15-e nemcsak egy egyszerű hétköznapi csütörtöki nap volt. Talán nem is volt benne semmi különleges, hiszen decemberhez képest enyhe, de mégis télies idő volt aznap. A karácsonyhoz közeledve – amikor is várjuk a kis Jézus megszületését – mindenki igyekszik rendet tenni a saját udvarán, házában. Amikor a tekintetünket az adventi koszorúra vetjük, látjuk, hogy kopogtat már az ajtónkon a karácsonyt, és minél több gyertyaláng lobban fel ezen a koszorún, annál sürgetőbbnek érezzük ezt a rendrakást, s az alapos számadást az elmúlt év főbb eseményeiről.

Szakkollégiumunk erre a nem is olyan egyszerű és összetett feladatra vállalkozva, lelkigyakorlatot szervezett a kollégium lakóinak és dolgozóinak. Isten kegyelméből – mondhatjuk –eme nemes feladathoz nem is volt elég egy pap, hiszen létszámunk megkövetelt négy áldozópapot. Az atyák nagy örömmel és még nagyobb türelemmel várták a szentgyónásra készülő diákokat és kollégiumi munkatársakat. Amíg Szabó Konstantin, Marosi István és Kótonovics István atyák gyóntattak, addig a kint várakozók szebbnél-szebb karácsonyi énekeket kántáltak. A lelkigyakorlat elmélkedését Szabó Konstantin atya gondolatainak a kalauzolásában kezdtük meg, aki a betlehemi jászolhoz vezette közelebb fiatalokat és az idősebbeket. Az elmélkedést az év végi hálaadó szent liturgia követte, amelyet Demkó Ferenc helynökatya celebrált. Szentbeszédében emlékeztette a jelenlévőket az elmúlt év nehézségeire, de azt is kiemelte, hogy mindenféle próbatétel ellenére még mindig itt vagyunk és kitartunk. Talán ezzel össze is lehetne foglalni a főbb gondolatait: megmaradni és túlélni mindent. Valóban nem volt könnyű a mögöttünk álló év, mégis itt vagyunk, és van jövőnk, ha küzdünk érte. Van miért hálásnak lennünk, és van miért küzdenünk.

A szent liturgia után egy szabadabb program vette kezdetét. Miután visszatértünk a kollégium falai közé, szépen megterített asztalok vártak minket, és egy feldíszített karácsonyfa, ami alatt mindenki számára volt ajándék a „titkos angyalkától". Az ünnepi vacsora elfogyasztása alatt a jelenlévők ki is bonthatták az ajándékukat. A kellemes hangulatot fokozta a közös kántálás és a karácsonyi fotozóna. Néhány órára talán sikerült is a jelenlévőknek elfeledniük a mindennapok gondjait, és kiszabadulniuk abból a helyzetből, amiben most mindenki benne van. A kis Jézus ezt az ajándékot is elhozta nekünk: egy keveset úgy voltunk, mint anno, mielőtt minden más lett.

Virág Szabolcs, diakónus

Bemutatták az Ortutay Elemérről készült emlékalbumot Beregszászban

A beregszászi Ortutay Elemér Görögkatolikus Szakkollégiumban október 5-én mutatták be az Ortutay Elemér (1913–1997) hitvalló görögkatolikus áldozópap életét és munkásságát méltató emlékalbumot.

A kollégium lakói mellett a Karácsfalvi Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumból is érkeztek diákok és tanárok a programra, valamint a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye apostoli adminisztrátora, Luscsák Nílus és a Beregszászi Görögkatolikus Magyar Esperesi Kerület papságának jelentős része is részt vett az eseményen. Emellett a hitvalló pap egykori tanítványai, barátai közül is többen megtisztelték jelenlétükkel az ünnepséget. Magyarország Ungvári Főkonzulátusát dr. Papp Ferenc konzul képviselte.

A harmadik fiú lelkületével. Ortutay Elemér kárpátaljai görögkatolikus hitvalló pap című emlékkötet a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye XX. századi történetének meghatározó alakjaként ismert Ortutay Elemér halálának 25. évfordulója alkalmából jelent meg, szerzője Marosi István görögkatolikus pap.

A könyvbemutató kezdetén dr. Erdei Péter, Magyarország Beregszászi Konzulátusának vezetőkonzulja köszöntötte az egybegyűlteket. „Velünk élő történelem" címmel illette Ortutay Elemért, akit a könyvbemutató résztvevői közül többen személyesen is ismertek. A konzul maga is csak tiszteletteljes és pozitív véleményeket hallott a hitvalló papról.

Ezt követően dr. Csordás László, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Magyar Tanszéki Csoportjának docense moderálásával Marosi István mutatta be az emlékalbumot. Az irodalmár kérdéseire és felvetéseire válaszolva, a szerző ismertette Ortutay Elemér életútját, annak meghatározó időszakait. Emellett a hitvalló pap egyénisége, másokra is ható személyisége is körvonalazódott a jelenlévők előtt.

Mindezt jól tükrözi a közel 100 korabeli fotót, valamint Ortutay Elemér életrajzát, írásait, szónoklatait tartalmazó emlékkötet.

A beszélgetést követően Luscsák Nílus püspök szólt az egybegyűltekhez. Arra hívta fel a figyelmet, hogy aki nem tiszteli és ismeri a történelmét, annak nincs jövője. „Elemér atya és az ő édesapja, Jenő atya a mi nagy történelmünk" – mondta.

Ezután Ortutay atya lelki üdvéért Nílus püspök elvégezte a panachida szertartását.

A program végén a kollégium szeretetlakomára invitálta a jelenlévőket, akik így tovább folyathatták a megemlékezést, valamint az Ortutay Elemérhez kötődő élmények, történetek felelevenítését.

Az album kiadását a Nemzeti Kulturális Alap, a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. és a Szatmár Beregi Értékkör Kulturális Egyesület támogatta.

Marosi Anita
Kárpátalja.ma

7 tanács, hogyan neveljék az apák gyermekeiket a jó példa eszközével

Tanácsok gyakorló édesapáknak, és leendő apáknak

Soha ne feledjétek, hogy a gyermekeitekre, különösen a fiaitokra, nagyon nagy hatással lesz, hogyan nevelitek őket, és hogyan tekintetek rájuk. Ne feledjétek el, a gyerekek mindenre figyelnek, amit ti tesztek!

Először is: szeressétek feleségeiteket, támogassátok őket kitartóan és alázattal. Legyetek hozzájuk figyelmesek, ragaszkodóak és hűségesek. A gyerekeitek észre fogják venni, ha így cselekszetek, de azt is, ha nem.

Másodszor: életetek minden helyzetében hiteles mintaként kínáljátok nekik azt a hozzáállást és viselkedést – azokat az erényeket –, amelyeket majd egykor bennük szeretnétek látni. Fontos dolog az elveket elmagyarázni, de még fontosabb, hogy jó példával járjatok elöl.

Harmadszor: legyetek jelen gyermekeitek életében – fizikailag, érzelmileg és minden más módon. Sokféleképpen eltávolodhat egy apa a gyermekétől. Igyekezzetek mindig mellettük állni.
Gyermekeiteknek tudniuk kell, hogy VALÓBAN törődtök velük – és IGAZÁN fontosak a számotokra. Ezt nem lehet megjátszani – és ez több, mint pusztán valami viselkedés. Ott kell lennetek, és nem csak különleges alkalmakkor, nem csak az ún. „minőségi időben".

Negyedszer: Fontos feladatotok, hogy arra neveljétek gyermekeiteket, hogy igyekezzenek mindig a lehető legjobban teljesíteni (iskolában, sportban, zenében vagy bármi másban). Ugyanakkor soha nem szabad, hogy gyermekeitek azt érezzék, hogy ők nektek csalódást okoznak vagy kudarcot jelentenek. Mindig bátorítsátok őket! Buzdítsátok őket! Bátorítsátok őket! Ha gyermeketek olyasmit tesz, amiért büszkék vagytok rá, mondjátok el neki! Emellett soha ne habozzatok elmondani gyerekeiteknek – beleértve a fiúkat is –, hogy mennyire szeretitek őket!

Ötödször: ne legyetek túl kemények, de ha szükséges, akkor fegyelmezzétek őket, ahol és amikor szükséges. Így gyermekeitek tudni fogják, hogy a helytelen viselkedést nem lehet és nem is fogjátok tolerálni.

Hatodszor: ha fiaitok vannak, nektek és a feleségeiteknek is fontos feladatotok, hogy védelmezővé neveljétek őket, és a gonosz, a rossz elleni jogos felháborodásukat, amit a görögök thymos-nak neveztek, pozitív és konstruktív irányba tereljétek. (Ez megvan bennük, és erre vagy arra kitör.)
Erre irányuló nevelésetek sikerét akkor fogjátok megtapasztalni, amikor fiaitok nemcsak, hogy nem lesznek hajlandóak részt venni egy másik gyerek megfélemlítésében, hanem a bántalmazott védelmére kelnek, vagy ha barátságosak azzal a gyerekkel, akit mások zaklatnak. Ha egy gyerekben kialakul a kötelesség- és felelősségtudat, az annak az eredménye, hogy szülei ezt követelték tőle, és erre biztatták. Ez az egyik legértékesebb ajándék, amit csak adhattok gyermekeiteknek.

Hetedszer: Ha hívő emberek vagytok, gondoskodjatok arról, hogy gyermekeitek ezt lássák rajtatok. Nem kérkedő, hivalkodó megnyilvánulásokban, hanem egyszerű, hétköznapi módon. Legyetek ott a templomban , amikor kell, és gyermekeiteket is vigyétek magatokkal. Fontos, hogy lássanak titeket imádkozni, lássák azt, hogyan tölt el benneteket az alázat Isten előtt.

Saját gyerekkorom meghatározó élménye volt, amikor imádkozni láttam édesapámat – a legerősebb, legbátrabb férfit, akit csak ismertem, az én hősömet. Amikor bementem a szüleim hálószobájába, lefekvés előtt apám térden állva, félig hangosan imádkozott.

Ebből azt vontam le tanulságként, hogy erőnktől, hatalmunktól, tehetségünktől, teljesítményünktől, státuszunktól függetlenül alárendelt emberek vagyunk. Alárendeltek vagyunk egy önmagunknál nagyobb hatalomnak – aki egyben szerető Atyánk.

Írta: Robert P. GEORGE, a Princeton Egyetem professzora
Fordította: KÁNTORNÉ POLONYI Anna
Forrás: ChurchPop

MAROSI Anita:
Bendász István Görögkatolikus Könyvtár és Levéltár

Újabb tartalmas esztendőt tudhat maga mögött a Bendász István Görögkatolikus Könyvtár és Levéltár. A 2022-es évet nagy tervekkel kezdtük meg, melyet a februárban kitört ukrajnai háború egy időre visszavetett ugyan, ám így is sikerült megvalósítanunk a elképzeléseinket.

A könyvtárállomány újabb értékes könyvekkel bővült, melyek egy részét ajándékba kaptuk, másik részéhez pedig vásárlás útján jutottunk hozzá.

Továbbra is jó viszonyt ápolunk a beregszászi II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola Apáczai Csere János Könyvtárával és a nyíregyházi Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolával. Igyekszünk egymás könyvállományát egy-egy újabb példánnyal gyarapítani.

Kapcsolatot alakítottunk ki a kecskeméti Neumann János Egyetem Könyvtár és Információs Központtal, ahonnan szintén hasznos könyveket kaptunk ajándékba. Májusban részt vehettünk az általuk megrendezett, *„Változások(k) - Hatások"* című szakmai napon, melyen hazai és határon túli vezető felsőoktatási könyvtárak, szakkönyvtárak képviselői voltak jelen. Könyvtárunk tevékenységét a *Könyvtárból hagyaték, hagyatékból könyvtár* címet viselő előadás keretében ismerhették meg a jelenlévők. Bemutattuk Bendász István és Bendász Dániel munkásságát, valamint azt a gyűjteményt, amely könyvtárunk alapját képezi.

Ajándékkönyveket magánszemélyektől és különböző civil szervezetektől is kaptunk. A teljesség igénye nélkül: Dupka György, a Kárpátaljai Magyar Művelődési Intézet vezetője; Beke Mihály András író, konzul; Kovács Sándor helytörténész, író; a Kárpátaljai Magyar Nagycsaládosok Egyesülete; Csordás László író is hozzájárult könyvtárunk gyarapításához.

Az elmúlt évben kiemelt figyelmet fordítottunk könyv- és fényképállományunk rendezésére.

Ennek érdekében csatlakoztunk a Corvina Integrált Könyvtári Rendszerhez, mely alkalmassá teszi a könyvállományunk megfelelő katalogizálását, kiadványaink adatainak megtekintését és a célzott kutatást.

Emellett munkatársaink elkezdték feldolgozni és albumokba rendezni azt a több ezer fényképet, mely a levéltárunk állományát képezi.

Számos kutató, olvasó keresett fel bennünket az elmúlt esztendőben. Családfakutatáshoz, szakdolgozatok és egyéb tanulmányok megírásához gyűjtöttek anyagot könyvtárunkban.

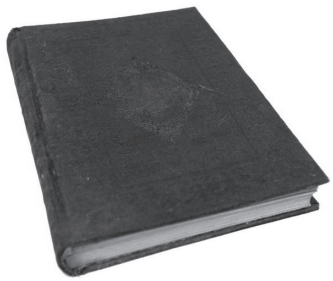
Hozzájárultunk az Ortutay Elemér Görögkatolikus Központ kiadványainak elkészítéséhez is.

2022-ben jelent meg a ***Nagy a kereszted ereje, Uram!*** című emlékalbum, melyet az ungvári unió megkötésének 375., a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye fennállásának 250., és Romzsa Tódor vértanú püspök boldoggá avatásának 20. évfordulója alkalmából készítettek el a szerzők. A kiadványban található idézetek nagy részét a könyvtárunkban található könyvekből válogatták ki.

Szintén 2022-ben adta ki az Ortutay-központ ***A harmadik fiú lelkületével. Ortutay Elemér kárpátaljai görögkatolikus hitvalló pap*** című emlékkötet a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye XX. századi történetének meghatározó alakjaként ismert Ortutay Elemér halálának 25. évfordulója alkalmából. A kötet forrásainak többsége szintén a könyvtárunk és levéltárunk anyagából került ki.

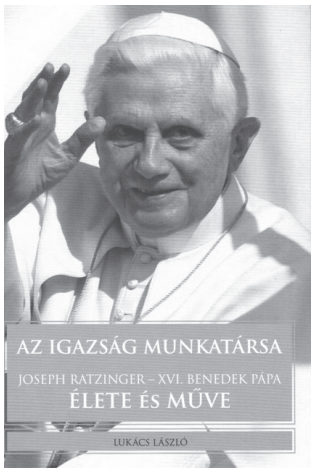
Könyvállományunk nagy része ugyan a Bendász-hagyatékon alapul, számos új kiadvánnyal is büszkélkedhetünk.

Régi könyveink közül ezúttal egy zsoltároskönyvet szeretnénk bemutatni.

Ungváron adta ki 1908-ban Csoma Miklós áldozópap a ***Zsoltárok könyve. Kötetlen beszédben*** című könyvét. A kiadvány az Ószövetségben található mind a 150 zsoltárt tartalmazza, ám azokat átdolgozva, az olvasó közönség számára érthetőbb formában közli. Emellett a könyv végén az egyes alkalmak szerint – napi ima, gyónás, áldozás előtti ima, hálaadó, kérő fohász stb. – csoportosítja a zsoltárokat. A szerző maga így ír erről: *„Ily becsesek és oly ájtatos hangulatra keltők lévén a zsoltárok, midőn azokat mi keresztények oly gyakran imádkozzuk és – sajátos szerkezetök miatt – oly kevéssé értjük: talán nem végeztem ezúttal teljesen hiábavaló munkát, ha e zsoltárokat – ájtatos olvasóim nagyobb lelki épülésére – köteten beszédben közlöm; vagyis a helyenként szaggatott, hiányos gondolatokat, illetve kifejezéseket szükségszerüen kiegészitve, kapcsoló szócskákkal megtoldva, a homályos értelmű szöveget bővebben megvilágitva és a szentirás-magyarázók nyomán kifejtve úgy, hogy az eredeti szöveg nemcsak kifejezéseiben, de még szavaiban is lehetőleg visszaadva legyen, s mindezt folyékony beszédbe foglalva, a versszakok jelölésének mellőzésével, hogy e zsoltárokat alkalom adtával (mely alkalmakat e könyv végén külön jelzek) minden gondolati, értelmi és ájtatos hangulati zökkenés nélkül imádkozhassuk."*

Újonnan beszerzett könyveink sorát gyarapítja a nemrégiben elhunyt XVI. Benedek pápa életét és munkásságát bemutató ***Az igazság munkatársa Joseph Ratzinger – XVI. Benedek pápa élete és műve*** című mű. A Szent István Társulat gondozásában 2016-ban megjelent könyv szerzője Lukács László piarista szerzetes, akinek a művét maga XVI. Benedek így ajánlotta: *„A magyar olvasóknak, akik Lukács László atya Az igazság munkatársa című könyvét kézbe veszik, azt kívánom: olvassák örömmel; mindenekelőtt pedig azt remélem, hogy közben*

láthatóvá válik előttük katolikus hitünk igazsága és szépsége, amelynek szolgálatát életfeladatomnak tekintem".

A német származású Joseph Ratzingert 1951-ben szentelték római katolikus pappá. Teológiát tanított ott a bonni, a münsteri, a tübingeni egyetemen tanított. Regensburgban egyetemi tanszéket alapított. Részt vett a II. vatikáni zsinaton (1962–1965). 1972-ben megalapította a Communio című katolikus folyóiratot. 1977-ben kinevezték a München-Freisingi főegyházmegye érsekévé, majd még ugyanebben az évben bíborossá választották. 1981-től a Hittani Kongregáció prefektusa volt. 1993-ban Velletri-Segni püspök-bíborosa lett. 2002 novembere óta pápává választásáig a bíborosi kollégium dékánja, egyúttal az egyházi törvény és az ősi szokás szerint Ostia püspök-bíborosa is volt. Minden más bíborosnál közelebb állt II. János Pál pápához, egyre inkább az ő utódjaként emlegették.

II. János Pál pápa 2005-ben bekövetkezett halála után valóban őt választották meg az új egyházfőnek, melynek posztját 2013-as visszavonulásáig töltötte be.

Ratzinger a XVI. Benedek nevet vette fel. Azért esett erre a névre a választása, mert Nursiai Szent Benedek rendalapító Európa védőszentje. Másik érve, hogy XV. Benedek nyomdokait szeretné folytatni, akit a béke pápájának is hívnak.

Lukács László könyve a pápai enciklikák, beszédek és történelmi dokumentumok alapján mutatja be XVI. Benedek életét és munkásságát. Kiemeli, hogy Ratzingert egész életén át foglalkoztatta a vallás és a filozófia, a hit és az értelem viszonya, az igazságosságért való küzdelem, az örök életbe és a feltámadásba vetett hit kérdése, az Ó- és az Újszövetség egysége, Jézus Krisztus személye.

XVI. Benedek pápa 2022. december 31-én hunyt el vatikáni otthonában.

Erdő Péter bíboros így emlékezett rá: *„Úgy érzem, hogy ugyanakkor ő köztünk marad. A tanítása, a szellemi hagyatéka egy olyan spirituális kisugárzás, ami kíséri az Egyházat, és ma is aktuális, ma is ható erő."*

Sziasztok Gyerekek!

Nem is olyan régen ünnepeltük Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepét, melyen arra az eseményre emlékeztünk, amikor a csecsemő Jézust a szülei bemutatták a jeruzsálemi templomban.

Ezen az ünnepen a szent liturgiában van egy különleges szertartás: gyertyát szentel a pap. Ez arra emlékeztet bennünket, hogy ahogy a gyertya elég, miközben világosságot ad a körülötte lévőknek, úgy áldozta fel magát Jézus Krisztus is értünk, emberekért.

Már a kereszténység korai szakaszában megjelent ez a jelkép, s a mai napig különleges szerepet tölt be a gyertya a templomainkban és az otthonainkban.

Gyertyát gyújtunk a keresztelőn, az első szent áldozáson, a templomi szertartásaink alatt, a temetésen. De gyertyával emeljük a családi események fényét is. Vagy csak úgy, a jobb kedvre derülés végett is égethetjük a gyertyát.

A mai, áramszünetes időkben pedig igazán hasznos, ha kéznél van egy-egy gyertya.

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén a hívek különböző méretű, mintájú és színű gyertyákat visznek a szentelésre. Ezeket aztán egész évben használják. Különböző alkalmakkor gyújtják meg: amikor imádkoznak, amikor beteg mellett virrasztanak, ha vihar van, vagy ha bármi miatt aggódnak. Bizonyára a ti otthonotokban is van megszentelt gyertya, melyet nagy becsben tart a család.

Most megmutatom nektek, hogyan készíthettek szép, egyedi tartót a gyertyáknak.

Egy Andersen által írt történetet is hoztam nektek, melynek főszereplője két gyertya. Az egyik viaszból, a másik faggyúból készült. Vajon melyikük volt a boldogabb? Döntsétek el ti!

Volt egyszer egy szép szál viaszgyertya, aki nagyon is jól tudta magáról, hogy mit ér.
– Viaszból teremtettek, formába öntöttek! – kevélykedett. – Szebb a lángom, mint más közönséges gyertyának, s tovább is égek: kristályüveg csillárban volna a helyem vagy legalább ezüst gyertyatartóban.
– Gyönyörű élete lehet! – sóhajtott fel mellette a faggyúgyertya. – Engem bizony csak faggyúból teremtettek, de azért én is érek valamit, mindenesetre többet, mint némelyik faggyúgyertya, akit csak háromszor mártanak. Engem nyolcszor mártottak, hogy elég vastag legyek. Nem is panaszlom a sorsomat. Tudom, hogy előkelőbb dolog viaszból születni, mint faggyúból, de hát nem rajtunk múlik, hogy minek születünk. Kegyed majd a szobába kerül, a kristálycsillárba, én meg a konyhába, s az sem utolsó hely, hiszen az tartja el az egész házat.
– Ó! – húzta el a száját a viaszgyertya. – Van a világon fontosabb dolog is az evésnél! Sokkal többet ér a társasági élet. Ha az ember egy ragyogó társaságban maga lehet a legragyogóbb! Ma este bál lesz a házban, mindjárt jönnek értem meg a családomért.
Ahogy kimondta, már jöttek is érte, de nemcsak őt vitték el, hanem a faggyúgyertyát is. Maga a ház asszonya vette a kezébe, s a konyhába vitte: egy kisfiú várt ott kosárral a kezében. Krumplival rakták meg a kosarat, almát is tettek melléje; a jószívű háziasszony ajándékozta meg vele a kisfiút.
– Ezt a faggyúgyertyát is vidd haza, kisfiam – mondta végül. – Édesanyád világos virradatig dolgozik, elkel a gyertya nálatok.
A kislánya ott állt mellette, s amikor azt hallotta: világos virradatig, felragyogott az arca.
– Én is fennmaradok ma világos virradatig! – kiáltotta boldogan. – Ma éjszaka bál lesz nálunk, s a legszebb ruhámat veszem föl, a piros szalagosat!
Csak úgy sugárzott örömében.
„De jólesik ilyet látni! – mondta magában a faggyúgyertya. – Sohasem felejtem el, milyen boldog volt ez a kislány! Ilyet úgyse látok többet."
A kisfiú beletette a kosarába, ráhajtotta a födelet, s vitte haza.
„Ugyan hová kerülök? – törte a fejét a faggyúgyertya. – Biztosan szegény emberekhez, akik talán még réztartót se tudnak adni alám, a viaszgyertyát meg kristálycsillárba helyezik, és fénypontja lesz a társaságnak. Előkelő uraságokra szórja a fényét – ó, de nagyszerű is az! Nekem alighanem másképp alakul a sorsom, hiszen csak faggyúból öntöttek."
Csakugyan szegény emberekhez került, egy özvegyasszonyhoz és három gyermekéhez, abba a rozzant kis házba, amely éppen szemközt volt az előkelő úri házzal. Megörült az özvegyasszony, amikor a gyertyát meglátta.
– De szép szál gyertya! – kiáltotta. – Egész éjjel világít majd nekünk. És meggyújtotta.
– Juj! – utálkozott a gyertya. – Közönséges kénes gyufával gyújtanak meg! Bezzeg a viaszgyertyát jobban megbecsülik odaát!
Ott is akkor gyújtották meg a gyertyákat: felragyogtak a termek. Kocsik robogtak a ház elé, előkelő öltözetű báli vendégek szálltak ki belőlük, zeneszó áradt ki az utcára.
„Most kezdődik a bál! – gondolta sóvárogva a faggyúgyertya, s eszébe jutott a gazdag kislány örömtől sugárzó arca. – Ilyet se látok többé!"
De az özvegyasszony legkisebb leánykája egyszerre csak odasomfordált testvéreihez, megölelte őket, és nagy-nagy titkot súgott a fülükbe:
– Mit gondoltok, mi lesz ma vacsorára? Sült krumpli, úgy ám! – és csak úgy sugárzott a boldogságtól; a gyertya világa éppen az arcába hullott, s a gyertya olyan igazi örömet látott az arcán, mint nemrég az úri házban a gazdag kislányén, amikor így dicsekedett: „Ma éjszaka bál lesz nálunk, s a legszebb ruhámat veszem föl, a piros szalagosat!"
„Lám, a sült krumpli ér annyit, mint a fényes bál! – gondolta a faggyúgyertya. – Hiszen egyformán örül ez a két kislány, a gazdag meg a szegény!"
Még rá is tüsszentett az igazságra, helyesebben szólva sercent egyet, mert egy faggyúgyertyától csak ennyi telik.
Asztalt terítettek, és nekiláttak a sült krumplinak. Ó, de pompás íze volt! Valóságos ünnepi lakomát csaptak belőle. Még egy-egy almát is kapott mindenki vacsora után, csemegének.
Aztán lefeküdtek a gyerekek, az édesanyjuk megcsókolta őket, s nyomban el is aludtak. De az anyjuk fönn virrasztott: egész éjszaka varrt, hogy megkeresse a három gyermek kenyerét. A szemközti házból átragyogtak a fehér viaszgyertyák, áthallatszott a báli zene. Fönn a magasban pedig tündöklöttek a csillagok, egyformán szitálták halvány fényüket a gazdag házra meg a rozzant házikóra.
„Mégiscsak szép volt ez az este! – mondta magában a faggyúgyertya. – Vajon boldogabb volt-e a kristálycsillárban a viaszgyertya? Ezt meg kellene tudnom, mielőtt csonkig égek."
És a két kislányra gondolt; az egyikre a viaszgyertya, a másikra a faggyúgyertya vetett fényt, mégis egyformán sugárzott az arcuk.
Eddig a történet, az okosnak ennyi is elég!

Líceumi mindennapok

Szent Kereszt Kupa

A Sztojka-líceum hagyományaihoz híven immár XVIII. alkalommal került megrendezésre a Szent Kereszt kupa.

Az esemény délután két órakor vette kezdetét az ukrán és a magyar himnusz eléneklésével. Ezt követően Egressy Márton atya osztott meg néhány biztató gondolatot a jelen lévő csapatokkal. Kész Szabolcs, a líceum testnevelő tanára ismertette a szabályokat, majd sorsolás útján döntöttek a mérkőzések menetéről. Az idei mérkőzésen öt csapat vett részt. A megmérettetés a líceum tornatermében zajlott.

A szoros játékok eredménye alapján ötödik helyen a Nagydobronyi Református Líceum, negyedik helyen a Nagyberegi Református Líceum, harmadik helyen a Munkácsi Szent István Katolikus Líceum, második helyen a Péterfalvai Református Líceum, és első helyen a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum diákjai végeztek.

Az Öregdiákok és Tanárok mérkőzése a tanárok győzelmével ért véget.

Magyar Ezüst Érdemkereszt

2022. szeptember 17-én Novák Katalin, Magyarország köztársasági elnöke magas állami kitüntetést adományozott líceumunk igazgatónője, Magyar Vita számára. Az elismeréseket ünnepélyes keretek között a beregardói Perényi Kultúrkúriában adták át a két kárpátaljai magyar külképviselet közös szervezésében. Igazgatónőnk, a kárpátaljai görögkatolikus közösségért végzett tevékenysége, valamint a Karácsfalvai Görögkatolikus Líceum elindulásában vállalt szerepe elismeréseként a Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetést vehette át.

Kirándulások és lelkigyakorlatok hétvégéje szeptemberben

Szeptember 24-26 között a líceumi osztályok különböző programokon vehettek részt. Míg a tanulók egyik része kirándulni indult a másik része a lelki feltöltődés irányába vette az utat. A 5- 9. osztályos tanulók osztálykirándulásokon csodálták meg vidékünk nevezetességeit, a 10-11. osztályos tanulók lelkigyakorlaton vettek részt.

A líceum 10-11. osztályos tanulói Nagyszőlősön töltötték a hétvégét lelkigyakorlaton. A lelki feltöltődésben a diákok segítségére Lődár Jenő atya (batári áldozópap) és Gergely Tamás (kenézlői áldozópap) előadásai szolgáltak. A csodás táj, mely körülvette a fiatalokat, szintén hozzájárult ahhoz, hogy ezen lelkinapok teljes békében és nyugalomban teljenek.

Rákóczi kora

Szeptember 28-án Nagy Csaba tárogatóművész ellátogatott líceumunkba. Előadása során a kiemelkedő magyar nemzeti értéket, a tárogatót mutatta be diákjaink számára. A rendhagyó történelemóra keretében a művész úr dallamaival felidézte Rákóczi korát és a kuruc szabadságharc eseményeit.

Megemlékezés az aradi vértanúkról

2022. október 6-án a líceum tanárai és diákjai nemzeti hőseinkre emlékeztek, akik az1848-49-es forradalom és szabadságharcban hősi halált haltak. A közös megemlékezést a 10. osztály verses-zenés műsorral még inkább hangsúlyosabbá tették.

Szüreti bál

A szeptember végétől novemberig tartó időszak egyik legfontosabb társadalmi eseménye a szüret. A parasztgazdaságokban, a szőlőkben végzett más társadalmi munkákkal szemben ez társas cselekmény volt, ezért is kapcsolódott hozzá a nap végén az ünneplés, táncos mulatság. A tanulók, a hagyományokhoz híven, a tanítási nap végén szüreti mulatságon vettek részt. Élénk, vidám, nótás, tréfálkozó szüreti bál kerekedett pillanatok alatt. Szüretkor a munka és az ünneplés összefonódik, így a diákok csodálatos kompozíciókkal és dalokkal készültek erre a napra.

Szavalóverseny

A Sztojka-hét keretén belül szavalóversenyre került sor, melyen 13 diák mérette meg magát. A versenyzők alaposan felkészültek, mindenki nagy lelkesedéssel szavalta el a kötelező s választott verseit. A zsűri külön hirdetett eredményt a 7-8. és 9-10-11. évfolyamon.

Szalagtűző

2022. november 12-én szalagtűző ünnepség keretei között 15 végzős diák kapta meg a reménységet jelképező szalagot, a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban. Az ünnepség hálaadó Szent Liturgiával kezdődött, melynek keretei között megáldották a szalagokat. Demkó Ferenc, a Beregszászi Görögkatolikus Esperesi Kerület helynöke, prédikációjában szólt a végzős diákokhoz. A diákokat a gyertyához hasonlította. Tartóra tett világító gyertyákká kell válniuk, hogy amikor sor kerül rá a világ sötétségét el tudják oszlatni.

Az ünnepség a líceum tornatermében folytatódott. Tóth Jenő atya, líceumunk intézményvezetője, ünnepi beszédével

nyitotta meg a műsort. Beszédében hangsúlyozta, hogy az a legfontosabb az életben, hogy az ember, jó ember tudjon maradni. A diákokat is erre biztatja a jövőre nézve.

A 10. osztályos tanulók is köszöntötték végzős diáktársaikat, gitáros-énekes dallal. Ezt követően Magyar Vita, a végzős osztály osztályfőnöke szólt diákjaihoz. Felidézte az 5 évvel ezelőtt útnak indult fiatalok izgalmát az újdonság felé. A szalag jelképének sokféleségére hívta fel a figyelmet: „A szalag mindenképpen és mindenkor megjelöl, a viselt szalag mindenkit és mindenhol kötelez, a szalag figyelmeztet. Utolsó lehetőség, a döntés felelősségére, a jól kihasznált időre.” A beszéd végén az osztályfőnökök feltűzték diákjaiknak a szalagokat. Egressy Márton atya, a végzős osztály osztályfőnöke is köszöntötte tizenegyedikeseit. Beszédében kifejtette, hogy a líceum nem csak tudást ad, hanem lelki növekedést is és ezen az úton kell, hogy járjanak: „még csak most fog elkezdődni az út amelyre ráléptek és amelyet majd egyszer boldogan fogtok végig járni Isten akaratát teljesítve.”

Ezt követte a nap egyik fénypontja, a diákok szalagtűzős tánca, melyre nagy lelkesedéssel készültek. A koreográfiát és a felkészítést Renik Tímea tanárnő kivitelezte. Végezetül pedig a diákok szüleiket és tanáraikat tánccal köszöntötték.

Ünnepélyes átadó

November 24-én ünnepélyes keretek között testvériskolánk, a Pannonhalmi Bencés Gimnázium 2 100 760 forintot adományozott líceumunknak, melyet tankönyvek nyomtatására fordítunk.

Jelenleg több osztályban is tankönyvhiány van, emiatt a támogatás jelentősen megkönnyíti diákjaink további tanulását. A projekt folyamán már 1038 tankönyv került nyomtatásra. Emellett Táp községe is támogatott 15 diákunkat 193 000 forint összegben. Az ünnepélyes átadóra az iskolánk dísztermében került sor

Találkozó Böjte Csabával

December 7-én Böjte Csaba, ferences rendi szerzetes látogatott el intézményünkbe. A felemelő és interaktív előadását kiemelt figyelem övezte. Csaba testvér szavaiban a szeretet erejét hangsúlyozta, amely mindig él, s amely által Isten országát építhetjük, bármilyen helyzet is legyen jelen a mai világban.

Csaba testvér előadását megelőzően és követően megcsodálhattuk Molnár Levente, világhírű operaénekes hangját. Megismerkedhettünk Barta József intézményvezető és Kállai Balázs pedagógus új szemléleteivel. Murányi Sándor Olivér kortárs író amellett, hogy köszöntötte diákjainkat, az 5-6. osztályos tanulóinknak rendhagyó irodalomórát is tartott. Továbbá, intézményünket megtisztelte jelenlétével dr. Makkai László pasztorálpszichológus atya és Kindli Sándor vállalkozó is.

2022 perces Szentírás-olvasás

A líceum hagyományaihoz híven idén is megszerveztük az adventi Szentírás-olvasást. A Biblia szavai minden évben annyi percen keresztül hangzanak fel egy folyamatos felolvasás keretén belül, amilyen évet éppen írunk. Ebből adódóan idén 2022 percen keresztül olvastuk fel megszakítás nélkül a Szentírást. Szombat reggel 07:18-kor kezdtük az olvasást, és vasárnap este 17:00-kor fejeztük be.

Szenteste

Líceumunkban 2022. december 21-én ünnepeltük a Szentestét. Nagy esti zsolozsmával kezdtük az estét, majd a diákok előadásai következtek. Láthattunk bábjátékot és táncot a kisebbektől, a nagyobbak pedig ünnepi videóval készültek. Utána kántáltunk, majd elköltöttük az ünnepi vacsorát. És persze az ajándékozás se maradhatott el, az angyalkák átadták báránykáiknak a karácsonyi meglepetéseket.

- OLDAL

2022. július 28-31. között, hagyományosnak mondható helyszínen, a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban 27. alkalommal szerveztük meg a Megmaradni Ifjúsági Találkozót. A hosszú várakozás hatására rekord számú résztvevővel, több mint 150-en éltük meg a táborozás örömeit.

2022. augusztus 14-e és 17-e között szerveztük meg Máriapócson a 27. Megmaradni Görögkatolikus Ifjúsági Találkozót a 17 évnél idősebb korosztály számára. A háború a kárpátaljaiak mindennapjaira is rányomja a bélyegét. Sokan annyira leragadnak a szürke hétköznapok gondjainál, hogy nem hallják meg az Úr hívó szavát, fogalmazott Pindzsu István görögkatolikus atya előadásában. Főleg a fiatal generáció van veszélyben, ezért most még fontosabbá válik az egyház szerepe, ahol a fiatalok megerősítést kaphatnak. Többek között ezt a célt szolgálják a nyári egyházi táborok, ifjúsági találkozók is.

A Kárpát-medencei Családszervezetek Szövetsége támogatásával 2022 novemberében a görögkatolikus édesanyák imádságos hétvégén vehettek részt Máriapócson. A cél az volt, hogy a rendkívül nehéz mindennapokat élő asszonyok lelkileg feltöltődhessenek.

Isten kegyelméből évről-évre egyre sikeresebb a Szent Margit Program nevet viselő kezdeményezés. Az előző évben közel száz támogató 254 gyereket támogatott. A segítség többnyire Magyarországról érkezik, de vannak támogatók Erdélyből, Felvidékről, Németországból, Belgiumból, Kanadából. Sőt egyre többen vannak Kárpátaljáról, akik felismerik azt, hogy abból, amit a Jóisten számukra bőséggel adott, szeretettel megoszthatják másokkal.

200 éve született Petőfi Sándor

1823. január 1-jén született Petőfi Sándor, a magyar költészet egyik legismertebb alakja.

„Ő az istenek magyar kedvence. Mindent megkapott, hogy nagy költő lehessen: tehetséget, történelmet, sorsot. Huszonhat évet élt, s világirodalmi rangú s méretű életmű maradt utána, mely korfordulót jelentett nemzete irodalmában" – írta róla Németh G. Béla.

Szülei a Felvidékről származtak, édesapja, Petrovics István mészárosmester, édesanyja, Hrúz Mária mosónő és cseléd volt. Bár Petőfi Kiskőrösön született (egyes források szerint 1822. december 31-én), szülővárosának gyermekkora színterét, Kiskunfélegyházát vallotta. Ötévesen kezdte tanulmányait, több település összesen kilenc iskolájában tanult változó eredménnyel, szépírásból, a magyar, a latin és a német nyelvből, rajzból azonban mindenütt kitűnt.

Kamaszként a színház bűvöletébe került, 1844-ig volt vándorszínész a Dunántúlon, statiszta a Pesti Magyar Színházban, fellépett Kecskeméten, Debrecenben és az Érmelléken. Közben katonáskodott is Sopronban, Grazban és Zágrábban, de gyenge egészsége miatt leszerelték.

1841-42-ben a pápai kollégiumban tanult, itt lett életre szóló barátja Jókai Mór, innen küldte el első verseit Bajza Józsefhez, az Athenaeum szerkesztőjéhez. E folyóiratban jelent meg 1842-ben A borozó című költeménye, Petrovics Sándor aláírással, Petőfivé csak néhány hónap múltán, a Hazámban című versével vált.

A nyomortól legtöbbször a barátok, ismerősök mentették meg, élt másolásból, francia és angol fordításokból. 1844-ben Vörösmarty támogatta versei megjelenését, és ő ajánlotta be a Pesti Divatlaphoz is, amelynek Petőfi segédszerkesztője lett.

1844-ben jelent meg a romantikus hőseposzt parodizáló A helység kalapácsa, 1845-ben a János vitéz, az új népi hőst megteremtő verses meséje. 1845-46-ban rövid válságidőszak következett be életében: szerelmi csalódások érték, a konzervatív kritika támadta, megélhetési nehézségei voltak. Mindez költészetének elkomorodását hozta, erre utal Felhők ciklusa, A hóhér kötele című regénye, valamint a Tigris és hiéna című drámája.

1846-ban megismerte Szendrey Júliát, és bár Júlia apja nem nézte jó szemmel leánya választottját, a fiatalok 1847 szeptemberében összeházasodtak.

E viszontagságos, szenvedélyes szerelem és a boldog házasság lett ihletője legszebb szerelmi lírájának, amelynek legnépszerűbb darabjai a Szeptember végén, a Minek nevezzelek?, a Reszket a bokor, mert... című költeményei. Zoltán fia már a szabadságharc alatt, 1848 decemberében született meg.

Az 1847-es esztendő az Arany Jánossal kötött szoros barátság és az Összes Költeményei megjelenésének éve volt. Az 1848-ban Európán végigsöprő forradalmi hullám, amely márciusban Pestet és Budát is elérte, a szabadság, a függetlenség, a demokrácia és az egyenlőség eszméit magáénak valló Petőfit is magával ragadta, megszületett a Nemzeti dal, amelyet a liberálisok és radikálisok is programversként fogadtak.

Politikusnak azonban Petőfi nem vált be, radikalizmusa miatt elszigetelődött és a szabadszállási képviselőválasztáson is elbukott. Az értetlenség, az elzárkózás miatti keserűsége Az apostol című önéletrajzi ihletésű elbeszélő költeményében jelent meg. 1848 októberétől katonáskodott, százados, majd 1849 májusától őrnagy volt, de makacssága, önfejűsége miatt gyakran összekülönbözött feletteseivel. 1849 januárjától Bem seregében, a lengyel tábornok segédtisztjeként szolgált Erdélyben.

A július 31-i vesztes segesvári ütközetben esett el, halálának pontos körülményei máig nem tisztázottak.

Petőfi a nép nyelvét emelte be a magyar költészetbe, közérthetően, egyszerűen szólt mindenkihez, a formai tökélynél fontosabbnak tartotta mondandójának, gondolatainak hiteles megfogalmazását. Műveiből számtalan feldolgozás készült, élete filmek, regények, színművek ihletőjévé vált, emlékét, nevét számos közintézmény őrzi, szobra áll több magyarországi városon kívül Pozsonyban, Marosvásárhelyen, Ungváron, valamint Pekingben és Sanghajban is.

2021-ben az Országgyűlés születésének 200. évfordulója alkalmából a 2022-es és 2023-as esztendőt Petőfi-emlékévvé nyilvánította.

Forrás: hirado.hu

Egyházközségi programok a Csetfalvai Egyházközségben 2022-ben

Csetfalvai Görögkatolikus Egyházközség, mintegy 70 görögkatolikus lelket számláló közösség. A 2022-es évben egyházközségi programokkal sikerült megcélozni minden egyes korosztályt.

Először is Édesanyáknak szerveztünk lelkinapot Karácsfalván a Görögkatolikus Líceumban. Nagyon nagy lelki feltöltődés volt az édesanyák számára. Az édesanyák 2 előadást halhattak, Pősze Roland atyától és Weinrauch Márió OFM atya tartotta. A téma a béke volt. Az előadások között együtt énekeltek és imádkoztak az édesanyák. Végül egy közös ebéddel zártuk a lelkinapot.

A következő program családi nap volt amelyet szerveztünk, ahol volt ugráló vár, táncház, különböző játékok, kézművesség, arcfestés. Míg a gyerekek a programokon vettek részt addig a szülők egy finom ebédet készítettek és desszertként pedig finom fánkot sütöttek. A Családi napot egy közös hálaadó imával zártuk.

A harmadik program, amelyet sikerült teljesítenünk az az egyházközségi kirándulás volt. Busszal utaztunk a A „чорна скеля" üdülőövezetbe. Jó volt

eltölteni egy közös napot mind a gyerekekkel és szülőkkel együtt. Sikerült egy kicsit kikapcsolódniuk a mindennapi problémáktól és terhéktől. Ezekkel a programokkal híveinknek nem csak közösségtudatát, vallási öntudatát szerettük volna erősíteni, de mind lelki és fizikai feltöltődést szerettünk volna nyújtani.

Nagyon szépen köszönjük a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt-nek az elmúlt év támogatását!

Vakációs Hittantábor Tiszaújlakon

Sikerült megszervezni és megtartani 2022. július 17. és 21-e között a vakációs bibliahetet, melynek helyszíne Tiszaújlak volt. Miért is érdemes ilyen napokat szervezni a gyermekek/hittanosok részére? Az elmúlt évhez képest teljesen más kihívásokkal állunk szemben mint eddig. Az orosz agressziónak köszönhetően régiónk, Kárpátalja, a menekülthullám egyik gócpontjává vált. Az iskolákat, óvodákat átalakították menekültszállások. Rengeteg család érkezett a térségbe is. Ebbe a táborba a községünkbe érkező menekült gyerekeket is bevontuk. Ez egy szuper lehetőség volt a gyerekek számára, hogy találkozzanak a helyiekkel, új barátokat szerezzenek és pár napra elfeledjék a háború szörnyűségeit. Mindemellett ez egy nagyon jó alkalom volt ez arra, hogy olyan gyerekekkel is megismertessük az Evangéliumot, akik még soha nem hallottak róla. A hittanos gyerekek szívesen hozzák magukkal barátaikat, szomszédjaikat egy jó alkalmat teremtve arra, hogy más hívő gyerekkel találkozhassanak, így láthatják, hogy nincsenek egyedül, hogy részei egy közösségnek.

A tábor megszervezében segített rengeteg szülő és önkéntes az egyházközségből. Maga az esemény nem csak a gyermekekre nézve volt jó hatással, hanem közösségformáló ereje van az idősebb korosztályra is.

Jó volt látni, ahogy a menekült gyerekek, majd a szervezésben segítő szülei lassan kezdtek beilleszkedni kis közösségünkbe. Fontos, hogy érezzék, hogy nincsenek egyedül a bajban és van mögöttük egy közösség ami segít.

Már korábban is tapasztaltuk a táborok és különböző események során, hogy a mai gyermekeket rengeteg őrületes

dolog vonzza és nehéz a figyelmüket megragadni. Újabb trendek, influenszerek vagy játékok amelyek teljesen leköti a figyelmüket és amit az idősebb generációknak egyre nehezebb megérteni és követni az újabb és újabb trendeket. Ezért is gondoljuk, hogy az offline közösségépítő programokra most még inkább szükség van. Egy olyan példát kell mutatnunk az ifjabb generációknak, amire majd később is építeni tudnak. Ezért is szerettük volna ez alatt a pár nap alatt megmutatni, hogy hogyan kerülhetnek a gyermekek, betegek Jézus 'vonzáskörébe'.

Amikor Jézus a földön járt, mindenki Róla beszélt. Néhány embert teljesen magához vonzott, mint egy erős mágnes – **szupermágnes**.

A Jézus vonzáskörébe került emberekről szólnak ennek a programnak a történetei, amiből minden napra jutott egy:

1. nap A csodálatos halfogás és Péter elhívása (Lukács 5,1-11)
2. nap A Kafarnaumi százados (Máté 8,5-13)
3. nap Jézus megáldja a gyermekeket (Márk 10,13-16)
4. nap A gutaütött (Márk 2,1-12)
5.nap Jézus megkenetése egy bűnös nő által (Lukács 7,36-50)

Minden napot közös imádsággal kezdtük, amit közös énektanulás követett, ahol a gyerekek egyházi énekeket ismerhettek meg.

A napok tematikái a fent említett történetek köré épültek, amelyet mindig kiscsoportos foglalkozás keretein belül átbeszélhettünk és aktualizálhattunk: hogyan tudunk tanulni ezekből a történetekből és mennyire releváns a mai ember életére.

Az interaktív tanulás fontos, hogy a gyermekek figyelmét teszteljük és megragadjuk ezért a kiscsoportos beszélgetést mindig egy kvízjáték kísérte, ami mindig az aznapi történetből készült és ahol a csapatok pontokat gyűjthettek. A legügyesebb és legfigyelmesebb csapat a végén díjban részerülhetett.

A délutáni programok változóak voltak ahol a gyerekek különböző ügyességi és kreatív foglalkozáson vettek részt. Első nap a csapatok "csapatzászlókat" készítettek és egy csapatnevet is választottak maguknak. A második nap délutáni programja csocsó- és pinpong bajnokság volt, melyet később táncház követett. A néptáncokat és népdalokat Tiszapéterfalvi Kokas Banda magyar népművészeti egyesület tanította a kicsiknek és nagyoknak is egyaránt. Harmadik nap délelőttje a már megszokott menetrend volt és délután a "Szeress és Tedd a jót" Alapítvány kézműveskedéssel foglalta le a gyerekeket. Itt a gyerekek különböző díszeket, rajzokat, tárgyakat készítettek és haza is vitték őket. Az utolsó nap pedig eredményhirdetés volt, ahol a gyerekek átvették a díjakat és elbúcsúztak egymástól.

Az 5 nap alatt összesen 30 gyerek vett részt a táborban és 10 felnőtt önkénteskedett. A háború kitörése óta óriási stressz éri nemcsak a Kelet-Ukrajnából érkezőket, de a Kárpátalján maradtakat is, hiszen akik a régióban maradtak azok nagy része a menekültszállásokon önkénteskedik a nap minden napján. Jó volt látni, hogy ha nem is hosszú időre, de legalább erre az 5 napra sikerült mindenkivel elfeledtetni a háború bajait.

Közösségi élet Mezőgecsében

Anyák-napi kézműveskedés

Édesanyáink tisztelete a legelőkelőbb helyet fogalja el az életünkben. Nincs ez másként a Mezőgecsei egyházközségünkben sem, ahol az elmúlt évben egy kézműves délután keretében, az ott készült apró ajándékokkal szerettük volna kifejezni az édesanyák gyermekeik iránt való szeretetét. Minden hittanos korosztály képviselte magát a kézműveskedésben és örömmel készítették el a meglepetéseket az édesanyák számára. A vasárnapi Szent Liturgia után köszöntővel és az elkészült kézműves apróságokkal átadásával tettük szebbé az ünnepet.

Hittanos nap Karácsfalván

Egyházközségünk hittanosaival a tanév végén ellátogattunk a Karácsfalvai Líceumba, ahol közösen eltölthettünk egy napot. Kiérdemelt jutalom volt ez számukra, hiszen egész évben aktívan vettek részt a hittanórákon és templomi szertartásokon. A nap folyamán lehetőségünk nyílt a medencézésre, sportolásra és pihenésre. Fáradtan, de boldogan tértünk vissza Mezőgecsébe.

Egyházközségi kirándulás

A Mezőgecsei Görögkatolikus Egyházközség híveivel 2022. augusztus 13-án, szombaton kiránduláson vettünk részt, melynek célja a Kárpátokban lévő Sipot-vízesés volt. A közel 50 fős társaság a kora reggeli időben elindulva, a délelőtti órákban odaérkezve tudott gyönyörködni a Kárpátok adta természeti látványosságokkal. Jó érzés volt a forró nyárból egy valamivel hűvösebb vidékre érkezni. A nap folyamán közös imádságok, beszélgetések, nosztalgiázások voltak. A hazafelé tartó úton megtekintettük Fülöpfalván az Istenszülő születésére felszentelt fatemplomot.

Programjainkat a Bethlen Gábor Zrt. támogatta. Köszönjük szépen!

Tiszabökényi események

Egykor a Tiszabökényi Görögkatolikus Egyházközség a templomának címünnepeként Szent Mihály arkangyal és a többi égi erők tiszteletét választotta. November 8.-án évről évre megemlékeznek erről a döntésről és imáikban kérik az angyalok közbenjárását életükre, családjaikra és egyházközségükre. Ezen az ünnepen részt vettek a környező falvak zarándokai is, hogy osztozzanak a község örömében. Az ünnepi Szent Liturgia végén megszentelésre került a felújított parókia. Az homíliát Szabó Konstantin atya tartotta, a parókia szentelést pedig Levcsenkó Róbert atya végezte.

Karácsonyi bűnbánati időszak kezdetén tiszabökényi, farkasfalvi, nagypaládi és fertősalmási hívek közösen elkészíthették adventi koszorújukat, amelyeknek gyertyáit Krisztus születéséig vasárnapról vasárnapra meggyújtottak. A résztvevők különböző módon diszítették a koszorúkat, amelyek napjainkban különleges módon nemcsak lelki, de gyakorlati értékekkel is rendelkeznek. Az eseményen lehetőség volt mézeskalácsok diszítésére, amelyeknek a gyerekek különösképpen örültek. A program koszorúk megáldásával zárult.

A találkozás ünnepére való felkészülésként a tiszabökényi görögkatolikus egyházközség gyertyakészítést szervezett tiszabökényi, farkasfalvi, nagypaládi és fertősalmási hívek számára, amelyen mindenki elkészíthette a saját gyertyáját, majd az ünnepen meg is szenteltetett. A résztvevők a programon megismerkedtek a gyertya jelentésével a katolikus egyházban, mely szerint a Messiásra várakozó öreg Simeon karjaiba vette a kis Jézust és Őt a világ világosságának nevezte. Ennek emlékére van gyertyaszentelés.

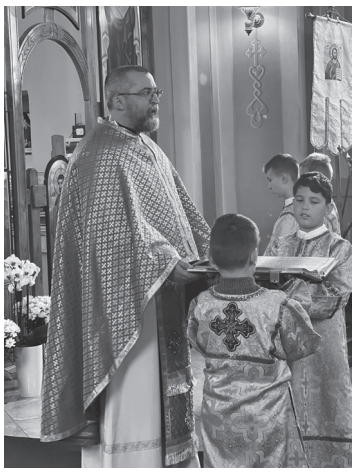

Mátyfalva és Verbőc

Bibliai napok Mátyfalván
„…mert ilyeneké a mennyek országa.” (Mk 10,14)

Ha nyár, akkor vakáció, kikapcsolódás, pihenés. Így volt ez a mátyfalvai egyházközségben is, ahol az elmúlt nyár végén, három napon keresztül a játékos együttlétet, a kikapcsolódás örömét, a vakáció élményeit élhették át a gyerekek. A közösségi együttlét, amelyre mindenkinek szüksége van, jó hatással volt a gyermekekre. A mindennapok tematikus felépítése során, a bibliai történeteket megismerve tanulták meg, hogyan kell egymást segíteni, bátorítani, szeretni. Az ezekhez kapcsolódó énekek, játékok, kézműveskedések igyekeztek a gyermekek figyelmét a békére, családra, egymásra irányítani. A programot a KárpátHáz Civil Szervezet támogatta.

Istenszülő Oltalma Templombúcsú Mátyfalván
„Mária a legjobb részt választotta…” (Lk 10,42)

Október 1-jén, az Istenszülő Szűz Mária oltalmának ünnepén tartottuk templomunk születésnapját. A Szent Liturgián jelen volt az esperesi kerület papságának nagy része. Az ünnepre több szomszédos egyházközségből elzarándokoltak a hívek. Az ünnepi szent beszédet, az egyházközség szülötte, ft. Lődár Jenő, batári áldozópap tartotta, aki kiemelte az Istenszülő Szűz Mária életét és a mai életre gyakorolt hatását és jelentőségét. Elmondta, hogy ahogyan Mária végezte a feladatait és megélte Krisztus mellett a csodás eseményeket, nekünk is hasonlóan kell keresni a Vele való minél szorosabb kapcsolatot. Hozzá ragaszkodni és mellette elköteleződni.

A Szent Liturgia végén körmenet és miroválás (olajkenet) volt. Az ünnep agapéval ért véget. Hálás köszönet mindenkinek az odaadó munkájáért és feladatvállalásáért. Az Isten áldása és Szűz Mária oltalma legyen mindannyiunk életén.

Adventi várakozás
„Készülődj fel Betlehem… Ékesítsd fel magad Efráta…” (Előünnepi tropár)

Minden évben elérkeznek azok a pillanatok, amelyeket várunk. Ez készülődés lehet egy nap, de lehet egy hosszabb időszak is. A karácsonyi, adventi készülődés mindig ráhangol bennünk az ünnepre, Jézus Krisztus születésére. Isten Fiának megtestesülése tettre, cselekvésre hívja az embert! Ennek tükrében igyekeztünk mi is az egyházközségünkben megfelelő módon készülni. A felnőttekkel elkészítettük a hat gyertyás (40 napos böjti idő) adventi nagy koszorúnkat, majd a gyerekek elkészítették maguknak az otthonokba a saját adventi koszorúikat. A kreativitás és az ötletesség minden koszorún megfigyelhető volt. Az esemény végén megáldottuk és megszenteltük a koszorúkat, amelyeket levő gyertyák meggyújtásával maga Krisztus és világossága kerül közelebb hozzánk.

25 éve az Egyház szolgálatában
„Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!” (2Kor 9,15)

KÖSZÖNŐ LEVÉL
"Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért!" (2Kor 9,15)
KAPINCZÚ VIKTOR
atyának,
aki HARANGOZÓKÉNT 25 éve végzi szolgálatát
a Mátyfalvi és a Verbőc-Feketepataki
Görögkatolikus Egyházközségekben.
Isten áldása, a Boldogságos Szűz Mária oltalma és
Boldog Romzsa Tódor közbenjárása legyen életén
és családján.
Verbőc, 2022. december 31.
parókus

25 év egy negyed évszázad. 50 év egy fél évszázad. Kimondani egyszerű, viszont a mögötte levőt megélni nagyszerű. A Verbőc-Feketepataki egyházközség 2022. december 31-én két eseményért adott hálát. Elsősorban hálát adtunk Istennek az elmúl esztendőért. Mindazért, amely megtanított bennünk a segítség és az embertársi kapcsolataink megértésére. Érzelmileg és fizikailag megváltoztak a családi közösségek, hiszen az országunkban zajló háború felborította a terveket, összezavarta a világot és új kihívásokat helyezett az emberek elé. Másodsorban köszöntöttük egyházközségünk harangozóját, Kapinczú Viktort, aki betöltötte az 50. életévét és aki már 25 éve végzi a szolgálatát! Isten kitartó és megbízható embereket keres és talál is a szolgálat elvégzésére. Ehhez nekünk is erőt ad a hétköznapokban, hogy mindent az Ő dicsőségére tegyünk meg. Isten éltesse az "ezüst harangozót"!

Összefoglalót írta: Pősze Roland áldozópap

Nevetleni parókia

Megújult a nevetleni görögkatolikus templom

A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával megújult a Nevetleni Görögkatolikus Egyházközség temploma. A munkálatok áprilisban kezdődtek, amikor az időjárás lehetővé tette mind a külső, mind a belső munkálatok elvégzését. A templom új tetőt, belső burkolatot és festést kapott, kiegészült a belső világítás, valamint sikerült megoldani a fűtést is. A megújult templomban rendszeresek a szertartások.

Első Bibliai Napok Nevetlenben

A Beregszászi EsperesiKerület egyházközségeiben egymás után kerülnek megrendezésre a Bibliai napok 2022-ben, melyek már többéves múltra tekinthetnek vissza. Július 25-27. között Nevetlenfaluban gyűltek össze a gyermekek a görögkatolikus templom udvarán, hogy három napon keresztül legyenek részesei a találkozásnak, a közös imádságnak és játékoknak. A programban szerepelt játék, tanulás és közös imádság. A nagy sikerre való tekintettel az egyházközség idén is tervezi a gyermekek táboroztatását a bibliai napok keretein belül, változatos programokkal és lelki tartalommal.

Elsőáldozás Aklihegyen

Hét gyermek részesült az eucharisztia szentségében 2022. végén Aklihegyen. Előbb a világjárvány okozta bezártság, majd a háború kitörése akadályozta meg, hogy hittanosok megfelelő módon felkészülhessenek a szentség vételére. Karácsonyra viszont elérkezett a pillanat, hogy a gyermekek első gyónásuk után ünnepélyesen magukhoz vegyék Krisztus testét és vérét. A Szent Liturgiában felkészítő papjuk Iván Gábor atya arra buzdította az elsőáldozókat, hogy maradjanak meg az egyházban és szeressék az Istent. Az Úr áldása kísérje őket további útjuko

Hittanos kirándulás Nagyszőlős felé

Az év utolsó hetében a Nevetleni Görögkatolikus Egyházközséghez tartozó aklihegyi gyermekek részére szerveztek tanulmányi kirándulást. A háborús események miatt nyárról elhalasztott utazás lehetőséget biztosított a résztvevőknek, hogy megismerkedjenek a keleti katolikus egyházakra jellemző liturgikus térrel és annak sajátosságaival, beleértve ebbe az ikonművészet alapjait, valamint az ünnepekhez és szertartásokhoz kapcsolódó szokások és hagyományok magyarázatát. Nagyszőllőstől Nevetlenfalu felé haladva a nyolc megtekintett templomban nagyrészt a helyi parókusok beszéltek templomaikról, azok történetének érdekességeiről. A tartalmas és élményekkel teli napot közös imádság zárta le.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: gknet.org
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380683536197
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Szpektral Nyomda - Ungvár
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta, Iván Gábor
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a +380683536197 telefonszámon.

A beküldött cikkek változtatásának jogát fenntartjuk!

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

BETHLEN GÁBOR Alapkezelő Zrt.

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

PAPNÉK LELKIGYAKORLATA

PAPI LELKIGYAKORLAT FELSŐHIDEGPATAKON

BIBLIA NAPOK BARKASZÓN

GYALOGOS ZARÁNDOKLAT

BIBLIA NAPOK NAGYBÉGÁNYBAN

CSÍKSOMLYÓI ZARÁNDOKLAT

A SISLÓCI TEMPLOM 150 ÉVES

TISZACSOMAI TEMPLOMBÚCSÚ

ÓVODAPEDAGÓGUSOK TOVÁBBKÉPZÉSE